

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

VOICE OF ORTHODOXY

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ
Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς, προνοία τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
242 Cleveland St., Redfern, 2016. Tel. 9698 5066

OFFICIAL PUBLICATION OF THE GREEK ORTHODOX
ARCHDIOCESE OF AUSTRALIA
Ἐτησία Συνδρομή — Annual Subscription \$ 20.00

VOLUME 28 No 1-2

Print Post Approved PP 2455500018

Τεύχος 310

Ἰανουάριος/January-Φεβρουάριος/February 2006

ΟΙ ΔΥΟ «ΠΕΡΙΤΟΜΕΣ»

Ἰγὸ Ἀρχιεπισκόπου Αὐστραλίας Στυλιανοῦ

Η Εορτή τῆς κατὰ σάρκα Περιτομῆς τοῦ Χριστοῦ ἡμέρᾳ, σύμφωνα μέ τίς πληροφορίες τῶν εἰδικῶν εἰσήχθη στήν λειτουργική πράξη τῆς Ἐκκλησίας μόλις ἀπό τόν 7^ο αἰῶνα, καί ἔκτοτε συνεορτάζεται κατὰ τήν 1^η Ἰανουαρίου, μαζί μέ τήν μνήμη τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Ἁγ. Βασιλείου, ἃν καί προτάσσεται αὐτῆς (ὡς Δεσποτική Ἑορτή), ἔχει διατηρήσει μιὰ περιέργη λειτουργική ὑποτονικότητα μέχρι πτωχείας. Παρά ταῦτα, ὅπως θά δοῦμε παρακάτω, περικλείει ἕνα συγκλονιστικό θεολογικό βάθος καί μήνυμα. Αὐτό τό βάθος ἀκριβῶς θά προσπαθήσουμε νά ἀνιχνεύσουμε στό παρόν ἄρθρο, φροντίζοντας νά συνδυάσουμε καταλλήλως καί νά ἐρμηνεύσουμε καθαρά θεολογικῶς τά Βιβλικά χωρία πού ἀναφέρονται εἰς τό ἔθιμο τῆς **φυσικῆς περιτομῆς**.

Κατ' ἀρχήν νά λάβουμε ὑπ' ὄψη τήν πληροφορία τοῦ Ἡροδότου, ὅτι ἡ «φυσική περιτομή» τῶν ἀρσενικῶν τέκνων ἦταν ἔθιμο τῶν Ἀρχαίων Αἰγυπτίων καί Αἰθιοπῶν, ἀπό τούς ὁποίους τό παρέλαβαν οἱ Ἑβραῖοι.

Ἐνῶ ὅμως στούς ἐκτός τῆς Βίβλου λαούς ἡ φυσική περιτομή δέν εἶχε καμμία θρησκευτική σημασία, ἀλλ' ἀποτελοῦσε ἀπλῶς πρακτικό μέτρο καθαριότητος καί ὑγιεινῆς, εἰς τούς Ἑβραίους προσλαμβάνει ἤδη ἀπό τό βιβλίό τῆς Γενέσεως, κυριολεκτικῶς **ἀξονική** θέση στήν σχέση τοῦ Θεοῦ μέ τόν λαό Του.

Ἔτσι, διαβάζομε ὅτι στήν Διαθήκη πού ὁ Γιαχβέ συνήψε μέ τόν Γενάρχη Ἀβραάμ καί μέ τό «σπέρμα» αὐτοῦ, πού θά διαιώνιζε αὐτή τήν Διαθήκη, ἡ «**περιτομή**» ἀποτελεῖ ἀπαραίτητο στοιχεῖο **ὑπακοῆς** καί **πιστότητος** πού θά διακρίνει τόν Ἰσραήλ ἀπό τούς Ἑθνικούς.

Ἰδοῦ αὐτούσιο τό σχετικό χωρίο:

«καί περιτμηθήσεσθε τήν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας ὑμῶν, καί ἔσται ἐν σημείῳ διαθήκης ἀνά μέσον ἐμοῦ καί ὑμῶν.

καί παιδίον ὀκτώ ἡμερῶν περιτμηθήσεται ὑμῖν πᾶν ἀρσενικόν εἰς τάς γενεάς ὑμῶν, ὁ οἰκογενῆς τῆς οἰκίας σου καί ὁ ἀργυρώνητος ἀπό παντός υἱοῦ ἀλλοτρίου, ὅς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σπέρματός σου.

περιτομή περιτμηθήσεται ὁ οἰκογενῆς τῆς οἰκίας σου καί ὁ ἀργυρώνητος, καί ἔσται ἡ διαθήκη μου ἐπί τῆς σαρκός ὑμῶν εἰς διαθήκην αἰώνιον.

καί ἀπερίτμητος ἄρσην, ὅς οὐ περιτμηθήσεται τήν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, ἐξολεθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ γένους αὐτῆς,

TWO KINDS OF CIRCUMCISION

By Archbishop Stylianos of Australia

The Feast of the Circumcision of Christ according to the flesh which, according to the experts, was introduced into the liturgical practice of the Church only in the 7th century, is celebrated on 1st January together with the memory of St Basil the Great, Archbishop of Caesarea. Although it is one of the major feast days of the Lord, it has curiously been greatly understated in liturgical life, to the point of our overlooking the richness of its meaning. In spite of this, we shall see that it in fact encompasses tremendous theological depth and significance. It is precisely this depth that the present article will attempt to trace, by commenting purely theologically on a combination of Biblical passages that relate to the custom of **physical circumcision**.

Let us first of all take into account the information provided by Herodotus, that physical circumcision of male children was a custom of the ancient Egyptians and Ethiopians, from whom the Hebrews adopted it. The custom had no religious significance outside the Biblical context, and was instead simply a practical measure of cleanliness and hygiene. For the Hebrews, however, it assumed a **pivotal** role in the relationship between God and His people, as can be seen even from the Book of Genesis.

We therefore read that in the Covenant which Yahweh entered into with the Patriarch Abraham, and with his 'seed' which would perpetuate it, circumcision was a necessary sign of **obedience** and **faithfulness** that distinguished Israel from the Gentiles.

The relevant passage of Genesis is as follows:

"And you shall be circumcised in the flesh of your foreskin, and it shall be for a sign of a covenant between me and you.

And the child of eight days old shall be circumcised by you, every male throughout your generations, and the servant born in the house and he that is bought with money, of every son of a stranger, who is not of your seed.

He that is born in your house, and he that is bought with money shall be surely circumcised, and my covenant shall be on your flesh for an everlasting covenant.

And the uncircumcised male, who shall not be circumcised in the flesh of his foreskin on the eighth day, that soul shall be utterly destroyed from its family, for he has broken my covenant" (Gen. 17:11-15)

ὅτι τὴν διαθήκην μου διεσκέδασεν». (Γεν. 17, 11-15)

Ἀναλύοντας προσεκτικά τὰ καίρια στοιχεία τοῦ χωρίου, διαπιστώνουμε τούς ἑξῆς δύο ἄξονες:

α) Ἡ **ὀγδόη ἡμέρα** ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ ἀρσενικοῦ, τίθεται κατ' ἀρχὴν ὡς «σταθμός» καί «ὄρος» πού συμπυκνώνει ὅλη τὴν **ἱερότητα** τῆς φυσικῆς περιτομῆς, χωρὶς ὅμως νὰ δίδεται ἡ παραμικρὴ ἐξήγηση ὡς πρὸς τὸ τί σημαίνει ἐδῶ «ἡ ὀγδόη ἡμέρα»! Συγχρόνως πάντως ὑπονοεῖται σιωπηρῶς τόσο μεγάλη καὶ ὑπερβαίνουσα τὰ φθαρτὰ δεδομένα τοῦ «χρόνου» καὶ τῆς «φύσεως» ἡ **πνευματικὴ** σημασία τοῦ ἐθίμου, ὥστε ἐν ἀνάγκη νὰ παραθεωρεῖται τὸ χρονικὸ καὶ ἡλικιακὸ στοιχεῖο, γιὰ νὰ δικαιῶνται νὰ περιτμηθοῦν καὶ οἱ ἐνηλικιωμένοι ἄρρενες σ' ὅποιαδήποτε χρονικὴ στιγμή, ἀκόμη καὶ ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου, ἂν χρειασθεῖ!

β) Ἐνῶ ἡ **φυσικὴ περιτομὴ** τίθεται κατ' ἀρχὴν ὡς **σημεῖον** αὐστηρῶς **διακριτικὸ** μεταξύ Ἰσραηλιτῶν καὶ Ἑθνικῶν, ὅμως καὶ ἐδῶ, προφανῶς ἀπὸ θεῖα φιλανθρωπία, διευρύνονται μέχρι καταργήσεως τὰ ὅρια τῆς «φύσεως», ὥστε νὰ περιληφθοῦν εἰς τὴν εὐρύτερη οἰκογένεια τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ, ὄχι μόνο τὰ ἐκ τοῦ «φυσικοῦ σπέρματός» του τέκνα, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνα τῶν δούλων καὶ τῶν ξένων, **μισθωτῶν** ὑπαλλήλων του.

Ὁ βαθμὸς μάλιστα τῆς πνευματικῆς σπουδαιότητος πού περικλείει ἡ φυσικὴ περιτομὴ μαρτυρεῖται ἀμέσως καὶ ἀπὸ τὸ γεγονός, ὅτι ὁ **ἀπερίτμητος** καταγγέλλεται ὡς ὁ **ἀρνητῆς** καὶ ἀνατροπέας τῆς **διαθήκης** μετὰ τοῦ ζώντος Θεοῦ, ὁ ὅποιος γι' αὐτόν ἀκριβῶς τὸν λόγο καὶ πρέπει νὰ παραδοθεῖ εἰς τὸν ὄλεθρο.

Ἀφήνοντας τώρα γιὰ λίγο τὸ χωρίο τῆς Γενέσεως πού μόλις ἀναλύσαμε κάπως, θὰ πρέπει νὰ ποῦμε ὅτι ἡ **«φυσικὴ περιτομὴ»** τῶν Ἑβραίων διετήρησε καὶ σέ ἄλλα βιβλία τῆς Παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης, τὸν κυριολεκτικὰ **«διφορούμενο»** χαρακτήρα τῆς **περιτομῆς**, ὅπως τὸν διεπιστώσαμε. Χαρακτηριστικὰ εἶναι τὰ παραδείγματα ἀπὸ μὲν τὴν Π. Διαθήκη κυρίως ἀπὸ τὸ Δευτερονόμιον, τὸ Λευιτικόν καὶ τὸ Α' Μακκαβαίων, ἀπὸ δὲ τὴν Κ. Διαθήκη, ἀπὸ τῆς Ἐπιστολῆς τοῦ Παύλου, τὸ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγέλιον καὶ τῆς Πράξεως τῶν Ἀποστόλων.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι στὴν πρωτοχριστιανικὴ Κοινότητα τῶν Ἱεροσολύμων, ὑπῆρξε γιὰ ἓνα διάστημα ἔντονη διχογνωμία μεταξύ τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν ἐξ Ἑθνῶν χριστιανῶν, ὡς πρὸς τὸ ἂν ἦτο ἀναγκαῖα ἢ ὄχι ἡ περιτομὴ γιὰ τὴν ἐν Χριστῷ σωτηρία.

Τὸ πρόβλημα ἔλυσε τὸ 49μ.Χ. ἡ Ἀποστολικὴ Σύνοδος (Πραξ. ιε') πού ἀποφάνθηκε ὅτι δέν εἶναι πιά ἡ περιτομὴ ἀναγκαῖα.

Ἐκεῖνος ὅμως πού ἀναδείχθηκε σφοδρὸς πολέμιος τῆς **φυσικῆς περιτομῆς**, θεωρώντας τὴν ἐξ ἴσου ἀνώφελη ὅσο καὶ ἡ **«ἀκροβυστία»** (δηλ. τὸ ἀντίθετό της), ὑπῆρξε ὁ Ἄπ. Παῦλος. Βέβαια, τὴν φυσικὴ περιτομὴ, ὡς σπουδαῖο στοιχεῖο τῆς Ἑβραϊκῆς Παραδόσεως, δέν ἦτο δυνατόν νὰ τὴν ἀποφύγουν μήτε ὁ Πρόδρομος (Λουκ. α', 59), μήτε ὁ ἴδιος ὁ Χριστός (Λουκ. β', 21).

Ὁ δὲ Παῦλος, ὄχι μόνο ὁ ἴδιος εἶχε περιτμηθεῖ (Φιλ. γ', 5) ἀλλὰ καὶ τὸν μαθητὴ του Τιμόθεο ὑπέβαλε εἰς περιτομὴν (Πραξ. ιστ', 3) πού κατήγετο ἀπὸ Ἕλληνα πατέρα.

Ἐν τούτοις, ὅλα τὰ ἀνωτέρω δέν ἐμπόδισαν τὸν Παῦλο νὰ ἀρνηθεῖ συστηματικὰ στῆς Ἐπιστολές του τὴν **περιτομὴ τῆς σαρκός**, βάζοντας στὴν θέση της τὴν **«περιτομὴ**

In carefully analyzing the major features of this passage, we can see two pivotal points:

a) The **eighth day** from the birth of the male is first of all placed as a 'landmark' and 'term' which comprises all the sanctity of physical circumcision, without however giving the slightest explanation as to what the 'eighth day' means here! Yet at the same time, there is the silent implication of the great **spiritual** significance of the custom which transcends the finite limits of 'time' and 'nature' such that, if necessary, the factors of time and age might be overlooked so that adult males may be entitled to receive circumcision at any point in time – even on the day of the Sabbath, if need be.

b) While physical circumcision is upheld initially as a purely **distinctive sign** between Israelites and Gentiles, we nonetheless have here also – apparently out of God's love for all people – a widening of the 'natural' boundaries to the point of their disappearance. In this way, included in the broader family of Patriarch Abraham are not only his natural children, but also those of his **paid** and foreign servants.

Indeed the degree of spiritual significance encompassed in physical circumcision is immediately testified to by the fact that the **uncircumcised** person is denounced as the **denier** and breaker of the **covenant** with the living God, and must be given over to ruin for that very reason.

Turning from this brief look at Genesis, we should note that the **physical** circumcision of the Jews also maintained its **ambivalent** character in other books of the Old and New Testament. Characteristic examples can be found in the Old Testament's Deuteronomy, Leviticus and 1 Maccabees, as well as in the New Testament Epistles of St Paul, the Gospel according to St Luke and the Acts of the Apostles.

It is well known that there were differences of opinion between Jews and Gentile Christians in the early Christian community of Jerusalem, concerning whether circumcision was necessary or not for salvation in Christ. The problem came to an end in 49AD when the Apostolic Synod (Acts 15) decided that circumcision was no longer necessary.

One person who was vehemently opposed to physical circumcision, and considered it equally unnecessary as **uncircumcision**, was the Apostle Paul. Of course, being a special part of Jewish tradition, physical circumcision could not possibly have been avoided by St John the Forerunner (Luke 1:59) or even by Christ Himself (Luke 2:21). Furthermore, St Paul was not only circumcised (Phil. 3:5), but he also made sure that Timothy underwent the same procedure (Acts 16:3), even though he had a Greek father.

However, none of the above hindered the Apostle Paul from systematically rejecting in his epistles the practice of circumcising the **flesh**. He instead put in its place the "circumcision of the **heart**" (Rom. 2:29), which he characteristically and justifiably called the "**circumcision made without hands**" and the "**circumcision of Christ**" (Col. 2:11) which is ultimately expressed in infinite ways as "**faith working through love**" (Gal. 5:6).

However we will still not be in a position to comprehend the complete transformation of circumcision of the body into a purely **spiritual** liberation of the natural person in Christ,

τῆς καρδίας» (Ρωμ. β',29), τὴν ὁποία χαρακτηριστικά καί πολύ δικαίως ὀνομάζει «**περιτομήν ἀχειροποιήτων**», καί κυρίως «**περιτομήν τοῦ Χριστοῦ**» (Κολ. β',11) πού τελικά ἐκφράζεται μέ ἄπειρους τρόπους ὡς «**πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη**» (Γαλ. ε',6).

Τὴν ὀλοκληρωτική ὅμως μεταμόρφωση τῆς σαρκικῆς περιτομῆς, σέ καθαρά **πνευματική** ἐν Χριστῷ ἀπελευθέρωση τοῦ φυσικοῦ ἀνθρώπου, δέν θά μπορέσουμε νά συλλάβουμε, ἂν δέν ἐπιχειρήσουμε μιά ἀκόμη βαθύτερη ἀναζήτηση, δηλ. μιά **μυστική** ἀναγωγή ἀπό τὰ «**φαινόμενα**» εἰς τὰ «**νοούμενα**», ὅποτε θά γίνει σαφέστερος ὁ τελείως **ἔσχατολογικός** καί **σωτήριος** χαρακτήρας τῆς περιτομῆς.

Σέ μιά τέτοια ὅμως ἀναγωγή ἀπαραίτητως πρέπει νά ἐπικεντρώσουμε τὴν προσοχή μας στό νόημα τῆς «**Ὀγδοῆς Ἡμέρας**».

Ὁ ὅρος αὐτός δέν μᾶς εἶναι διόλου ἄγνωστος. Ἀντιθέτως γνωρίζουμε ὅτι συμβολίζει, γιά ὀλόκληρη τὴν Ἰουδαιοχριστιανική Παράδοση, τό ὕψιστο ὄραμα καί ιδεῶδες τοῦ «αἰωνίου Σαββατισμοῦ».

Καί βέβαια, τό μυστήριο τῆς «**Ὀγδοῆς ἡμέρας**», ὡς ἡ ἐν Θεῷ ἀνάπαυση -ἀφοῦ ἐξαντλήσουμε τίς ὅποιες περιπέτειες σέ **ἀθλήματα** καί **παθήματα** τῆς Ἑπταήμερου, πού εἶναι ἀσφαλῶς ὁ φθειρόμενος χρόνος τῆς Ἱστορίας- εἶχε πάντοτε κεντρικώτατη θέση στή ζωὴ τῶν Χριστιανῶν. Γι' αὐτό καί εἶναι ἀπορίας ἄξιον, πῶς δέν ἐσχολιάσθη ποτέ ἐν συνδυασμῷ μέ τό ἔθιμο τῆς Περιτομῆς, ἐνῶ εἶναι ρητός ἐδῶ ὁ ὅρος «Ὀγδοῆ ἡμέρα»!

Εἶναι πάντως προφανές ὅτι, ὅταν **περιτέμνεται** κυκλοτερῶς ἡ σάρκα τοῦ ἄρρενος εἰς τό γεννητικό ὄργανο (ἐπειδή τό ἀρσενικό εἶναι ὁ φορέας τοῦ «σπέρματος») δίδεται συμβολικά, ἔστω καί χωρίς λόγια, μιά συγκλονιστική ὁμολογία ἀπό **ὀλόκληρη** τὴν ἀνθρώπινη φύση: ὅτι τό «πλήρες», τό «ὄλον» καί τό «αἰώνιον» οὐδαμῶς εἶναι τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλά τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτό δέν πραγματώνεται ἐδῶ, ἐντός τῆς Ἱστορίας. Ἀλλά ἀπέναντι εἰς τὰ Ἔσχατα, ὅποτε θά «καταπαύσουμε» εἰς Σαββατισμόν αἰῶνα.

Ὅπως λοιπόν ἡ «**νηστεία**», ὅπως ἡ «**κουρά τῶν μαλλιών**», ἔτσι καί ἡ **περιτομή** τῆς σαρκός, σημαίνουν ὅτι ὁ πιστός δοῦλος τοῦ Θεοῦ «ταπεινοῦται» γιά νά «ὑψωθεῖ». «Ἐλαττοῦται» γιά νά «ὀλοκληρωθεῖ».

Σ' αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν συνάφεια πρέπει νά δοῦμε καί τὴν «**ἐκκοπήν τοῦ ἰδίου θελήματος**» τὴν ὁποία ἀπαίτησε πάντα τό ἀσκητικό ἦθος τῆς Ὁρθοδοξίας, καί δὴ ὁ Μοναχισμός.

Κατακλείοντας ὅσα εἶπαμε γιά τίς «**δύο περιτομές**» πού κατ' οὐσίαν πρόκειται τελικά γιά μιά, θά πρέπει νά ἐπισημάνουμε μιά ἀκόμη θαυμαστή πτυχή τοῦ ὅλου μυστηρίου τῆς Περιτομῆς, πού δέν θά μπορούσαμε νά τὴν προβλέψουμε.

Πρόκειται γιά τίς μορφές τῶν πρωταγωνιστῶν Ἀβραάμ καί Παύλου, πού σέ πρώτη φάση τοὺς εἶδαμε σαφῶς ἀντιδίκους. Καί ἐνῶ ὁ Ἀβραάμ φάνηκε στό βιβλίό τῆς Γενέσεως ὡς ὁ ἀδιάλλακτος Πατριάρχης τῆς «**κατὰ σάρκα**» Περιτομῆς, ὁ δὲ Παῦλος ὡς ὁ συστηματικός ἀνατροπέας τῆς, μέ τό νά τὴν ἀντικαταστήσει ριζικά διὰ τῆς «**Πίστεως**», εἰς τὴν πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολήν, καί δὴ σ' ὀλόκληρο τό 11^ο κεφάλαιο αὐτῆς, βλέπομε πάλι τόν ἴδιο τόν Παῦλο νά ἀναγορεύει, μέ τόν πιό περιπαθῆ τρόπο, ὡς τόν κατ' ἐξοχὴν **ἥρωα** τῆς Πίστεως, μόνο τόν Πατριάρχη Ἀβραάμ!

unless we attempt an even deeper pursuit: a **mystical** conversion from what is **seen** (the '*phenomena*') to what is **signified** (the '*nooumena*'), whereupon the entirely **eschatological** and **salvific** character of circumcision will become more apparent.

In such a process, however, we should certainly focus our attention upon the meaning of the '**Eighth Day**'. This term is familiar to us. We in fact know that it symbolizes for the entire Judeo-Christian tradition, the highest vision and ideal of the 'eternal Sabbath' of rest.

Of course, the mystery of the **Eighth Day**, as rest in God (after we have undergone the various adventures involving **feats** and **sufferings** of the seven-day week, which is of course the time in history that wears out) always had a very central position in the life of the Christians. One may really wonder at how this association with the custom of circumcision has not been commented upon in the past, since the term 'eighth day' is expressly used here!

It is clear in any case that when the male genital organ (as the male is the bearer of the 'seed') is circumcised in a circular fashion, an astounding confession regarding the **entire** human nature is symbolically given, even if without words: namely that what is 'complete', 'whole' and 'eternal' is not the property of humans, but of God. That is why it is not fulfilled here, within history. It is fulfilled on the 'other side', in the Final Things, when we shall rest in an eternal Sabbath.

As with **fasting** and the **tonsuring of hair**, the **circumcision** of the flesh signifies that the faithful servant of God is 'humbled' in order to be 'exalted'; 'reduced' in order to be 'complete'. In this sense we must also understand the cutting of one's own will, which was always a requirement of the ascetical ethos of Orthodoxy, and of monasticism in particular.

In concluding all that we have mentioned concerning the 'two circumcisions', which are essentially one and the same, we should underline a further wonderful aspect of the whole mystery of circumcision, which we could not have foreseen.

This refers to the protagonists Abraham and Paul whom we saw in the first stage as having opposing viewpoints. And while Abraham appeared in the Book of Genesis as the inflexible Patriarch of circumcision of the **body**, Paul on the other hand systematically overturns this by replacing it radically with the notion that this is through **faith**. Yet in the Epistle to the Hebrews, and indeed in its entire 11th chapter, we see the same Paul proclaiming most passionately that the **hero** of Faith *par excellence* is none other than the Patriarch Abraham!

This of course could not possibly be regarded as a 'retraction' or contradiction' in the thought and theology of Paul. For it was he who praised the indivisible nature and completeness of the whole people of God when writing to the Corinthians:

"Moreover, brethren, I do not want you to be unaware that all our fathers were under the cloud, all passed through the sea. All were baptized into Moses in the cloud and in the sea, all ate the same spiritual food, all drank from the same spiritual drink. For they drank of that spiritual Rock that followed them, and that Rock was Christ" (1 Cor. 1:1-4).

Translation by DK

The Freedom of Obedience

(part II)

by Philip Kariatlis

In the November 2005 issue we examined the freedom of obedience by looking at the New Testament witness to this. And so in this issue, this discussion is continued by looking at the desert fathers and then critically reflecting upon the notion of obedience, indeed the freedom of obedience.

The sayings of the Desert Fathers on Obedience

Beyond the New Testament, the entire ascetic tradition emphasizes the importance of obedience for the Christian life. The *Gerondikon* or *The Sayings of the Desert Fathers*¹ gives abundant examples of the significance of obedience in the Christian life and is indeed a major theme in the *Sayings of the Desert Fathers*. A well-known anecdote recounts the story of John the Dwarf, who, upon entering the desert, was told, by his spiritual elder to continue watering a dry stick², which had been planted into the ground, and to keep on doing this until it bore fruit. Indeed, the story is intensified when we are told that the novice had to travel throughout the whole night to collect water, something, which, besides being irrational would have been physically and mentally exhausting. The pinnacle moment of the story is reached when we discover that one morning, in the third year, upon going to water the 'dead' stick, John found that it had flowered and produced much fruit. It

is said that his spiritual elder took it to the community and told the brothers: "Take and eat the fruit of obedience!"³ Another story relates the perfect obedience of a disciple, who, having been called by his spiritual father, responded immediately, not even completing the letter of the alphabet that he had been writing whilst copying a manuscript.⁴ From this, we can see that all sayings in the *Gerondikon* seek to emphasize, in the strongest of terms the importance of obedience for a

person setting out to live a monastic life. At this point one may be tempted to ask: 'whatever happened to the freedom of that human person?'

All such stories will not only seem to be a stumbling block for 'logical' or 'rational' persons but also absurd, if not at the very least ambivalent, unless they are seen as the only effective means of disarming pride and one's autonomous self-orientated existence. Indeed the extremities of obedience described are nothing other than the powerful antidote or remedy needed for the extremity of the world's fallen state. The *Gerondikon* is clear in stating that the practice of obedience, even when it may seem at first 'irrational' acquires a profound

meaning only when it is understood as a means of training the soul of the novice. Just as disobedience was the cause of the fall of the first Adam, so too, obedience becomes the means, by which human persons can be restored to their primordial state of existence. That such a teaching is Scriptural can be seen from the letter of St Paul to the Romans, which relates to Christ's saving

1. The sayings of the desert fathers is a collection of sayings written between the fourth and fifth centuries by certain *abbas* and *ammās* inviting the reader not to imitate them blindly but rather to be inspired by their burning desire for God. As such, it is a highly relevant book which will only be understood if the reader can appreciate that these desert fathers and mothers give 'glimpses' of the fullness of a radically renewed life of the eschatological age.

2. It is said that the dry stick was the staff of the novice's spiritual father.

3. *Gerontikon* [in Greek] (Astir: Athens, 1981), 44.

4. *Apophthegmata*. Mark the disciple of Silvanus I, 2 (293D-296B).

Καί τοῦτο βεβαίως δέν θά ἦταν δυνατόν νά θεωρηθεῖ «ὑπαναχώρηση» ἢ «ἀντίφραση» στήν ὅλη σκέψη καί θεολογία τοῦ Παύλου. Διότι ὁ ἴδιος ἦταν πού ὕμνησε τό ἀδιαίρετον καί τήν ὀλοκληρία τοῦ ὅλου λαοῦ τοῦ Θεοῦ, γράφων πρὸς Κορινθίους:

«Οὐ θέλω δέ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τήν νεφέλην ἦσαν, καί πάντες διά τῆς θαλάσσης διήλθον, καί πάντες εἰς τόν Μωϋσῆν ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ νεφέλῃ καί ἐν τῇ θαλάσσῃ, καί πάντες τό αὐτό βρῶμα πνευματικόν ἔφαγον, καί πάντες τό αὐτό πόμα πνευματικόν ἔπιον· ἔπιον γάρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας, ἡ δέ πέτρα ἦν ὁ Χριστός». (Α', ἰ, 1-4).

Ἀπό τό Δεῖπνον τό ὁποῖον ἐδόθη εἰς τό Sports Hall of Fame τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς εἰς τό Brighton Le Sands. Διακρίνονται ὁ Σεβασμιώτατος, ὁ Premier κ. Morris lemma καί ὁ Δήμαρχος Rockdale κ. S. Moselmane.

obedience as an example for all human persons:

For just as by the one man's disobedience the many were made sinners, so by the one man's obedience the many will be made righteous (Rom 5:19).

Just as Christ, through His obedience opened the door to Paradise through to God the Father, so too, will all human persons be led to the glory of God through their obedience (cf 2Cor 9:13). That is, the self-seeking ego, which entered human history with the fall of Adam can only be transformed to a communal manner of existence – that is, a life in communion with God and the world around – with the daily struggle of the monk to become obedient in all things. And it is precisely for this reason that the practice of obedience is placed over charitable acts which a monk may perform by his own will.⁵ As such, obedience is considered to be 'the first of virtues'.⁶ In an age of radical individualism, where the human person has become the measure of all things, such stories relating to ascetical obedience become all the more important as inspiring examples which can lead to our freedom from our 'crowded solitude' – which is nothing other than a dead existence even before we die.

The Freedom of Obedience

From the above, it has become clear that the issue of obedience is extremely important both in the Scriptures and the Patristic ascetical tradition as a means for life-giving 'communion' and freedom. If one were to give some working definition, it could be said that within the life of the Church, obedience is fundamentally both **a gift of communion with God and the dynamic realisation of that communion which can only occur in freedom and which leads to freedom**. Understood in this way, obedience does not only signify the gift of fellowship bestowed by God on the obedient person, but also that person's striving to make this mode of existence a permanent reality in their life. That is to say, obedience is not only a gift bestowed by God leading to communion with God but also the active response by the person towards God. Ultimately obedience is a gift from above which is bestowed upon humanity as the effective means for beginning the struggle to cease living in isolation, opting instead to allow our life to be governed by the freedom of a life in Christ which leads to life eternal (cf Eph 2:14). Indeed this can only happen in the first place because Christ has opened the way for it and bestowed upon the world this gift of communion with God. But it also requires our free acceptance in humility and obedience upon recognizing that we no longer wish to isolate ourselves from the fullness of life. Consequently it becomes apparent that the freedom of obedience comes to be seen as both a gift and goal of our Christian life.

5. According to a saying attributed to Abba Rufus, the monk who "pursues hospitality acts by his own will. And he who is in the desert has withdrawn by his own will. But he who has patience and has renounced everything that is of his own will, depends on God and his own father". Cited in Stelios Ramfos, *Like A Pelikan in the Wilderness* (Brookline: Holy Cross Orthodox Press, 2000), 120.

6. Cf John Climacus, *Ladder 4*. PG 88:680 and 717 cited in John Chryssavgis, *Soul Mending: The Art of Spiritual Direction* (Brookline, MA: Holy Cross Orthodox Press, 2000), 102.

In this way, our life must be characterised by a daily struggle to receive this gift from God in all humility and increasingly offer our life willingly back to God.

Understood in this dynamic way, it becomes evident that obedience is inseparably linked with the notions of 'communion' and 'freedom' whereby the absence of one of these elements inevitably leads to a misdirected understanding of this virtue. Accordingly, obedience is in contradistinction to any tendency for a self-centred, self-serving and non-communal existence, which inevitably can only lead to death even though we may be 'alive' on a merely biological level. Obedience becomes an attitude to life, which enables the radical transformation from an individually-centred existence to that of a communally focused mode of existence. That is, in the practice of obedience, it becomes possible for persons to experience, here and now, even by way of foretaste, the existential event of God's communal mode of life. And this cannot happen unless human persons willingly (notice again the will is not destroyed) cease to draw their existence from their individuality, which is corrupt and mortal and can therefore only lead to death, but instead, realize that the source of life is from God. In this way obedience emerges as a power beyond the human, which can destroy the barrier of egotism and isolationism opening up, instead a taste of the fullness of life offered as a communion of love. Obedience therefore implies a communal way of life, which arises from a relationship of co-operation thereby creating real bonds of co-existence.

The life of the person who has freely decided to lead an obedient life – i.e. one in communion with God – does not become diminished but on the contrary is enriched and built up. Indeed, obedience is practiced so that the person can become free, free from simply acting out of instinct. Obedience ultimately says that true freedom is born from the moment that one decides not to be conformed to one's self-seeking will choosing instead to draw the fullness of life from God. It is only within the context of selfless love, which is nothing other than one's commitment to obedience that freedom is borne within. Far from becoming a slave or leading a docile life, the obedient person is made free in so far as he or she is liberated from a captivated state of an isolated existence by destroying the wall raised between them and God. Paradoxically, true freedom which is liberation even from the confines of death can only take place in precisely the same manner as that of Christ – that is, it is only in surrendering our own self-will, by *burying* it since it has become alienated from God and has deluded itself into believing that it is self-sufficient and self-regarding, that it will be *resurrected* by being conformed, by grace to a communal life in God, which is eternally free. Therefore it has been clearly shown to what extent obedience can be truly seen within the context of communion and freedom.

In the next issue we will discuss the context in which this practice of obedience takes place, namely the spiritual elder.

Α' ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ Κίνηση του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κ.κ. Στυλιανού

Κατά τον μήνα Δεκέμβριον, ὁ Σεβασμιώτατος:

—Εδέχθη τόν κ. Γεώργιο Φρατζή, Executive Officer τῆς National Australia Bank (1-12-2005).

—Εδέχθη τόν Ἀρχιμ. π. Στέφανο Παντανασσιώτη, Καθηγούμενο τῆς Ἱ. Μονῆς Παντανάσσης, συνοδευόμενο ἀπό τόν Ἱερομόναχο Εὐσέβιο, ὁ ὁποῖος ἀναχωρεῖ διά προσκυνηματικό ταξίδι εἰς Ἅγιον Ὅρος καί ἄλλας ἐν Ἑλλάδι Ἱ. Μονάς.

Ἐδέχθη τόν νέο Ἀρχηγό τοῦ Liberal Party Ν.Ν.Ο. κ. Peter Debnam, συνοδευόμενο ἀπό τόν κ. Steven Galilee (2-12-05).

—Παρέστη στήν πρώτη Ἑσπερίδα τῆς ὑπό συγκρότησιν Ἑνορίας τοῦ «Ἁγ. Θεράποντος» καί ὠμίλησε καταλλήλως (3-12-05).

—Συμπρωσευχήθη ἀπό τοῦ Ἱ. Βήματος τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ κατά τήν Θ. Λειτουργία πού ἐτέλεσε ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀπολωνιάδος ἐπί τοῖς ὀνομαστηρίοις του, καί συνεχάρη τοῦτον δημοσίᾳ διατρανώσας τάς εὐχαριστίας καί τήν εὐαρέσκειάν του διά τό ἰδιαίτερος κοπιώδες ἔργον τό ὁποῖον ἐπιτελεῖ ὡς Βοηθός Ἐπίσκοπος ἐν Σύνδνῃ, ἀλλά καί ὡς Πρωτοσυγκελλεύων. Ὁ ἑορτάζων ἀπήντησε ἐγνωνμόνως καί ἐπηκολούθησε ἐόρτιος δεξίωση δι' ὅλους εἰς τήν αἴθουσα τελετῶν.

—Παρηκολούθησε τήν θεατρική παράσταση τοῦ ἔργου «Τό στραβό-ξυλο» (τοῦ ἀειμνήστου Δημ. Ψαθᾶ) τό ὁποῖο ἐπιτυχῶς ἀνέβασαν οἱ μαθηταί τοῦ Κολλεγίου μας τῶν Ἁγ. Πάντων Belmore (4-12-05).

—Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τόν Μ. Ἑσπερινό εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναό Ἁγ. Νικολάου Marrickville (5-12-05).

—Προήδρευσε Συνάξεως τοῦ Ἱ. Κλήρου Ν.Ν.Ο. Ἐπίσης προήδρευσε τῆς Ἀκαδημαϊκῆς Ἐπιτροπῆς ἐπιλογῆς τῶν νέων φοιτητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς (7-12-05).

—Εδέχθη τόν ἐκ Βρισβάνης Ἱερομόναχο π. Σιλουανό, ἱερατεύοντα εἰς τήν Ἑνορία-Κοινότητα Παναγίας Mt Gravatt (8-12-05).

—Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τόν Μ. Ἑσπερινό εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναό Ἁγ. Σπυριδωνος Kingsford. Περὶ τό τέλος τῆς Ἀκολουθίας ἐπέδωκε εἰς τόν ἀποχωροῦντα λόγῳ ἡλικίας Ἱεροψάλτη κ. Σάββα Σκούτα, Δίπλωμα Εὐαρεσκείας διά τήν μακράν καί εὐλογημένη ὑπηρεσίαν του ἐν τῷ Ναῷ ἀπό τόν ἀριστερόν καί ἀπό τόν δεξιόν χώρον, κατά δέ τό Δεῖπνο πού ἐπηκολούθησε, ἐπέδωκε ἐκ μέρους τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος, πλακέτας ἀναγνωρίσεως ὑπηρεσιῶν, καθώς καί ὑποτροφίας εἰς ἀριστεύσαντας μαθητάς. Ἐπ' εὐκαιρία ἡ Ἑνορία-Κοινότης προσέφερε, διά μέν τήν Θεολογική Σχολή \$15.000 διά τό Estia Foundation \$1000, καθώς καί γιά τά ἱδρύματα τῆς Βασιλειᾶδος ἀνά 1000 δολλάρια. Τό Δεῖπνο ἐσέβρισαν φιλοτίμως μαθηταί τοῦ Κολλεγίου, τελετάρχης δέ τῆς βραδιάς ἦτο ὁ ἱατρός κ. Σαβούλης. Ἐπ' εὐκαιρία ὠμίλησαν, ἐκτός ἀπό τόν Σεβασμιώτατο, τόνσον ὁ ἱερ. Προϊστάμενος π. Στ. Σκούτας, ὅσον καί ὁ Πρόεδρος κ. Παν. Σουλελές (11-12-05).

—Εδέχθη τόν Νευρολόγο Γιάτρο κ. Δημ. Κόκκινο μετά τῆς ἱατροῦ συζύγου του Θέκλας.

—Συνοδευόμενος ἀπό τόν Θεοφιλέστατον, ἔλαβε μέρος σέ Χριστουγεννιάτικη κρουαζιέρα στό λιμάνι μέ ὄλο τό προσωπικό καί τοὺς ἐπιτελικούς συνεργάτας τῶν ἐν Σύνδνῃ ἱδρυμάτων τῆς Βασιλειᾶδος, μέ τό σκάφος τοῦ κ. Γρ. Γαβρηλίδη (12-12-05).

—Εδέχθη τόν ἐκ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς μας, κ. Γερ. Κούτσουρα καί συνεζήτησε μαζί του προσωπικά θέματα καί δὴ ὡς πρὸς τήν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ σταδιοδρομίαν του (14-12-05).

—Προήδρευσε συνεδριάσεως τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Συμβουλίου κατά τήν ὁποία συνεζητήθησαν, ὄχι μόνον τρέχοντα ζητήματα, ἀλλά καί αἱ προτάσεις τοῦ Ὑφυπουργοῦ κ. Σκανδαλάκη περὶ «βελτιώσεων» τοῦ περὶ ΣΑΕ ἐτοιμαζομένου νέου νομοθετήματος τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων. Ἐν συνεχείᾳ προήδρευσε καί τῆς ἐτήσιᾳ Συνάξεως τῆς εὐρυτέρας Ἐφορίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς (15-12-05).

—Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξε εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἁγ. Σπυριδωνος Kingsford. Τό ἀπόγευμα τῆς αὐτῆς ἡμέρας, παρηκολούθησε μετά τοῦ Θεοφιλεστάτου, ἄλλων Κληρικῶν καί πλήθους πιστῶν, τήν καθιερωμένη ἐορτή τῶν Καλάνδων εἰς τό παραπλεύρως τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Prince Alfred Park, ἀπευθύνας εἰς τό τέλος σύντομη προσλαλία (18-12-05).

—Εδέχθη τόν Δήμαρχο Rockdale κ. Shaoquett Moselmane συνοδευόμενο ἀπό τόν Ὀμογενῆ Ἐπιχειρηματία κ. George Thomas καί εἶχε ἐκτενῆ συζήτηση διά τό γνωστό θέμα τοῦ Sports Hall of Fame (19-12-05).

—Εδέχθη τόν κ. Tony Johnson, διάδοχο τοῦ ἀειμνήστου Καθηγητοῦ κ. Μαλάνου εἰς τήν Προεδρεία τοῦ Δ.Σ. τῶν ἐν Σύνδνῃ ἱδρυμάτων τῆς Βασιλειᾶδος, καί εἶχε ἐκτενῆ μετ' αὐτοῦ συνεργασία ἐπί καιρίων θεμάτων τοῦ ὄλου προγράμματος. Ἀργότερα, εἶχε ἀνάλογο συνάντησι καί συνεργασία καί μέ τόν π. ἴω. Καπέτα, Γεν. Διευθυντή τῶν ἐν λόγῳ ἱδρυμάτων.

—Παρεκάθησε σέ Δεῖπνο γνωριμίας πού παρέθηκε ὁ κ. Π. Ἄντωνόπουλος, ἰδιοκτήτης τοῦ Ἑστιάτοριου Le Sands μέ συνδαιτημόνες τόν κ. Tony Stewart, τόν Ἐπιχειρηματία καί Πρόεδρο τοῦ Ἀθλητικοῦ Συλλόγου Rugby League Club - Rousters Ἀνατ. Προαστείων κ. Ν. Πολίτη, τόν Πρόεδρο τῆς Toyota Australia κ. ἴω. Κόννομο, καθώς καί τόν ἕτερο Ἐπιχειρηματία κ. Μ. Μπούρη (21-12-05).

—Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξε εἰς τόν Ἱ. Καθεδρικό Ναό τήν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων καί ἐν συνεχείᾳ, εἰς τήν αἴθουσα τελετῶν, ἀντήλλαξε τίς νενομισμένες εὐχές μέ Κληρικούς καί λαϊκοὺς συνεργάτας καί μέ ὄλο τό ἐκκλησίασμα (25-12-05).

—Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τόν Μ. Ἑσπερινό στόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναό Ἁγ. Στεφάνου, ἐν συνεχείᾳ δέ παρεκάθησε στό κοινό ἐόρτιο Δεῖπνο. Ἐπ' εὐκαιρία ὁ ἱερατικῶς Προϊστάμενος π. Νικ. Μποζίκης, προσέφερε διά τοῦ Σεβασμιωτάτου ἐπιταγήν \$5000 τῆς Ἑνορίας καί τοῦ ἐν αὐτῇ Παιδικοῦ Σταθμοῦ διά τάς ἀνάγκας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς (26-12-05).

—Συνοδευόμενος ἀπό τόν Θεοφιλέστατο Δέρβης, ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τόν Μ. Ἑσπερινό εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναό Ἁγ. Βασιλείου Brunswick. Ἐν συνεχείᾳ, μετέβρισαν ἀμφότεροι εἰς τήν οἰκογενειακῇ Ἑσπερίδᾳ πού ὀργανώνει κατ' ἔτος ἡ Ἑνορία Ἁγ. Νεκταρίου Fawkner ὅταν περὶ τό μεσονύκτιο, μέ τό κόψιμο τῆς Βασιλοπίττας, ἀντηλλάγησαν μέ τοὺς παρόντες οἱ εὐχές γιά τόν καινούργιο χρόνον (31-12-05).

Κατά τὸν μήνα Ἰανουάριον, ὁ Σεβασμιώτατος:

—Συνελειτούργησε μετὰ τῶν Θεοφ. Δέρβης, τοῦ ἱερ. Προϊσταμένου π. Ἀθανασίου καί τοῦ Ἀρχιδιακόνου Σωφρονίου εἰς τόν ἐορτάζοντα

Χαρακτηριστικό στιγμιότυπο ἀπὸ τὴν βραδυὰ τῶν Χριστουγεννιάτικων Καλάνδων 2005. Στὴν ἀγκαλιά τοῦ Ποιμενάρχου μας μέλη τῆς παιδικῆς χορωδίας, ἀπολαμβάνουν τῆς πατρικῆς του στοργῆς.

Από την κοπή της Βασιλόπιττας εις την αίθουσα της Ί. Αρχιεπισκοπής τού Σύδνεϋ (3-1-06).

Ί. Ναόν Αγ. Βασιλείου. Μετά την ειθισμένη επί τη Πρώτη του έτους Δοξολογίαν, έκοψε την Βασιλόπιττα και ώμιλησε καταλλήλως. Τό απόγευμα, εις τόν Ί. Ναόν Αγ. Εϋσταθίου, έγινε ή επίσημη κοπή της Βασιλόπιττας με ανάλογη και πάλι προσλαλιά προς τό πυκνό εκκλησίασμα. Επηκολούθησε ή καθιερωμένη δεξίωση στο προαύλιο τού Ί. Ναού (1-1-06).

—Συμπαραστατούμενος από τόν Θεοφ. Δέρβης, έχοροστάτησε και έκήρυξε εις την Λειτουργία επί τη μνήμη Αγ. Σεραφείμ Σαράφ εις τό υπαίθριο προσκύνημα πού από έτών έχει οργανώσει εις τόν αυλιον χώρον της ή Ί. Μονή Γοργούπηκου (2-1-06).

—Εδέχθη τόν εκ Πάτμου Πρωτοψάλτη κ. Ίάκ. Γιαμαίο μετά της συζύγου του Στυλιανής.

—Βοηθούμενος από τόν Θεοφ. Επίσκοπο Απολλωνιάδος, έκοψε επίσημως την Βασιλόπιττα εις την αίθουσα της Ί. Αρχιεπισκοπής ώμιλησε καταλλήλως προς τούς παρόντας εκπροσώπους Ένοριών-Κοινοτήτων, Αδελφοτήτων και Όργανισμών και πλήθους πιστών, μετά των οποίων αντήλλαξε τάς επί τω Νέω Έτει εύχάς. Η χρυσή λίρα, την οποία προσφέρει κάθε χρόνο ή Λαϊκή Τράπεζα διά Σύδνεϋ, Αδελαίδα και Μελβούρνη, έλαχε αντίστοιχως εις τούς: π. Άγγελο Άλιφιεράκη, κ. Άνδριάντα Κοντάκου και κ. Άνδρέα Βλαher (3-1-06).

—Εδέχθη τόν κ. Ίω. Άντωνόπουλο για προσωπικό του θέμα (4-1-06).

—Εδέχθη τόν έξ Αγίου Όρους Γρηγοριάτη Μοναχό Μιχαήλ, ό οποίος ήλθε εις επίσκεψη των οικείων του, αφού έκοιμήθη έν Κυρίω και ό μετ' αυτού έν τη αϋτή Μονή άσκηθείς ως Μοναχός, Ίώβ, φυσικός πατήρ του (5-1-06).

—Βοηθούμενος από τόν Θεοφ. Απολλωνιάδος και πλαισιούμενος από τόν Ί. Κλήρο της Α΄ Αρχιεπισκοπικής Περιφέρειάς, προέστη (και ώμιλησε) της καθιερωμένης τελετής τού Καθαγιασμού των Ύδάτων (Ephany Festival) εις τό Yarra Bay. Παρέστησαν, εκπρόσωπος τού Πολιτειακού Πρωθυπουργού κ. Morris Iemma, ό Ύπουργός Ύγείας κ. Ίω. Χατζηστέργος, ό Άρχηγός της Πολιτειακής Άντιπολιτεύσεως κ. Peter Debnam, ό Δήμαρχος Randwick Cr Ted Seng και ό Δημοτικός Σύμβουλος κ. Ίω. Προκοσιάδης, από δέ τό Γενικό Προξενείο ό κ. Ίω. Πυρόβολος μετά της συζύγου του, οι εκπρόσωποι των Ένοριών-Κοινοτήτων και Αδελφοτήτων, ό κ. Παν. Θεοφίλου, Πρόεδρος της Διακοινοτικής Έπιτροπής ΝΝΟ και ό κ. Α. Πασσαρης, Πρόεδρος τού «Ethnic Communities' Council», εκπρόσωποι των μέσων ενημερώσεως,

κ.ά., εις τό λαϊκό πανηγύρι πού έπακολούθησε όπως κάθε χρόνο με πλούσιο έορταστικό πρόγραμμα Τούς επισήμους έδεξιώθη έφέτος ή Φιλόπτωχος της Ένορίας-Κοινοτήτος Kogarah. Τόν Σταυρό άνέσυραν έφέτος, για πρώτη φορά δύο άτομα, οι: Άν. Άναστασίου, Kingsford και Ίω. Δριβας, Kogarah. Όλοι ώμιλησαν με ένθουσιώδη σχόλια για την λαμπρή αϋτή έτησία εκδήλωση με την τόσο πλούσια συμμετοχή Όμογενων και ξένων (8-1-06).

—Άρχισε τά έντατικά μαθήματα Θεολογίας (Intensive course for MA in Theological Studies), τά όποια παρακολουθούν άμφοτέρων των φύλων ένδιαφερόμενοι Έπιστήμονες και άλλοι Διανοούμενοι ή Διοικητικοί Ύπάλληλοι, από διάφορες Χριστιανικές όμολογίες και έθνότητες, ή και ούδέτεροι.

—Εδέχθη την κα Κατίνα Αριστοδήμου (χήρα τού άειμνήστου Άρχοντος Πρωτοψάλτου Άντ. Αριστοδήμου) επανακάμψασα από προσκυνηματικό ταξίδι της εις Ελλάδα και Κύπρο (9-1-06).

—Συνέχισε τά έντατικά μαθήματα Θεολογίας.

—Εδέχθη τόν Λογιστή κ. Σπ. Άρβανιτάκη και εκπρόσωπο της «National Australia Bank» για τακτοποίηση ύπηρεσιακών θεμάτων (10-1-06).

—Συνέχισε τά έντατικά μαθήματα Θεολογίας.

—Εδέχθη τόν γνωστό Εϋεργέτη πολλών Έκκλησιαστικών Ίδρυμάτων κ. Χρ. Βαμβακάκη, συνοδευόμενο από τόν κ. Peter Andrews, οι όποιοι και υπέβαλαν αίτημα υϊκής στοργής σχετικώς με τόν Ί. Ναόν Αγ. Γεωργίου Rose Bay (11-1-06).

—Εδέχθη τόν εκ Κρήτης Έπιχειρηματία και φίλο κ. Μιχ. Φραγκάκη, πού είχε επί χρόνια ζήσει στο Σύδνεϋ, ό όποίος και έφερε τόν χαιρετισμό και δείγματα της έξόχου σύγχρονης Όρθοδόξου Άγιογραφίας τού έν Ηρακλείω Κρήτης Άγιογράφου Μιχ. Βασιλάκη.

—Εδέχθη τόν έξ Αδελαίδος π. Ίω. Ψάλιο από την Ένορία Αγ. Σπυριδωνος Unley μετά της Πρεσβυτέρας του Έλένης και των τέκνων του (12-1-06).

—Παρέδωσε τό καταληκτήριο μάθημά του στην σειρά «Intensive course».

—Συνεργάστηκε για θέματα εξέτασεων, γραπτών και προφορικών με τόν Ύφηγητή του κ. Φιλ. Καραιολή. Επίσης συνεργάστηκε με τόν Θεοφιλέστατο, τόν κ. Φιλ. Καραιολή, τόν κ. Δημ. Κυπριώτη και τόν Γραμματέα της Θεολογικής Σχολής κ. Άναστ. Καλογεράκη για την έτοιμασία κειμένων και εκδηλώσεων τού έορταστικού ζυέρου επί τη συμπληρώσει 20ετίας εϋλογημένης λειτουργίας της Θεολογικής Σχολής τού Απ. Άνδρέου (13-1-06).

—Συνοδευόμενος από τόν Αρχιδιάκόνό του, και πλαισιούμενος από τόν Έρατικώς Προϊσταμενεύοντα π. Ίω. Καπέτα εις την Ένορία Αγ. Ίωάννου Jervis Bay, παρεκάθησε μετά των μελών της Έκκλησιαστικής Έπιτροπής, της Φιλοπτώχου και πολλών προσκυνητών, καθώς και τού Φιλέλληνου Δημάρχου της περιοχής κ. Greg Watson, εις έόρτιο Δείπνο εις την οικία τού Προέδρου της Ένορίας κ. Σπ. Καπετάνου (14-1-06).

—Προέστη της Θ. Λειτουργίας εις τόν Ί. Ναόν Αγ. Ίωάννου Jervis Bay και έκήρυξε καταλλήλως. Έν συνεχεία συνέφαγε μετά των Κληρικών και λαϊκών συνεργατών στην κοινή τράπεζα, καθώς και με πλήθος από τό εκκλησίασμα. Τό βράδυ, εις την οικία τού εκ των Έκκλησιαστικών Συμβούλων κ. Γ. Τριανταφύλλου, παρετέθη πάλι Έόρτιο Δείπνο εις τό όποιο παρεκάθησαν οι πλείστοι των Έκκλησιαστικών Συμβούλων (15-1-06).

—Έχοροστάτησε και έκήρυξε κατά τόν Μ. Έσπερινό εις τόν έορτάζοντα Ί. Ναό τού Αγ. Άθανασίου Rookwood (17-1-06).

—Συνοδευόμενος από τόν Αρχιδιάκονο Σωφορόνιο, μετέβη άεροπορικώς εις Πέρην προσκεκλημένος από τίς Ένορίες-Κοινοτήτες και τούς λοιπούς όμογενειακούς Όργανισμούς της Πέρθης αλλά και τού επιλεγέντος νέου Κυβερνήτου Δυτ. Αυστραλίας Όμογενοϋς κ. Kenneth (Κομνηνού) Michael, διά νά παραστεί επίσημως κατά την όρκωμοσίαν αϋτού και νά εκπληρώσει παραλλήλως και άλλας ποιμαντορικές ύποχρεώσεις προς τούς Όμογενείς της περιοχής. Τό άπόγευμα της αϋτής ήμέρας, συνοδευόμενος από τόν Θεοφ. Δορυλαίου, τόν εκ των Άντιπροέδρων τού Αρχιεπισκοπικού Συμβουλίου κ. Εϋ. Παλάσση, και τόν Αρχιδιάκόνό του, παρέστη εις την επίσημον τελετή της όρκωμοσίας τού νέου Κυβερνήτου και έν συνεχεία εις την μεγάλη Δεξίωση εις τούς κήπους τού Κυβερνείου (18-1-06).

—Εδέχθη τόν εκ των άποφοίτων της Θεολογικής Σχολής μας κ. Κοσμά Δαμιανίδη και συνεζήτησε έκτενας τά κατ' αϋτόν.

—Συνοδευόμενος από τόν Θεοφ. Νίκανδρο και έπιτελικούς συνεργάτας, έπεσκέφθη τό Ήμερήσιο Κολλέγιό μας «St Andrews Grammar», όπου έγινόντο δεκτοί από τόν νέο Γενικό Διευθυντή τού Κολλεγίου κ. Craig D' Cruz. Μετά τίς έθιμοτυπικές σύντομες προσλαλίες, και-

τοι δέν ἦτο περίοδος μαθημάτων, ἐξεναγήθησαν εἰς τὰ νεότευκτα ἐκπαιδευτικά συγκροτήματα τοῦ ὄλου Σχολείου, τὰ ὁποῖα ἐντὸς ὀλίγου ὀλοκληρώνουν τὸ πλοῦσιο κτηριακὸ πρόγραμμα. Εἰς Δεξίωση μὲ ἀναψυκτικά καὶ βουτήματα, ἐγένετο διεξοδικὴ συζήτηση γιὰ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο θὰ μπορούσαν νὰ συντονισθοῦν τὰ προγράμματα καὶ οἱ δραστηριότητες ὄλων τῶν ἀνά τὴν Αὐστραλία Ἑλληνορθόδοξων Ἡμερησίων Κολλεγίων μας, ὥστε νὰ ἀναπαρκῶνται καλυτέρα, ὄχι μόνον εἰς τὸ πολιτιστικὸ ἐπίπεδο, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀπαραίτητη Ὀρθόδοξη χρησιμοθεσία, καθὼς καὶ εἰς τὴν Ἑλληνομάθεια. Τὴν ἐν λόγω ἀνάγκη μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἐπεκρότησε καὶ ὁ νέος Γενικὸς Διευθυντὴς κ. D' Cruz, Ἀγγλικανὸς ἐκ Ρωμαιοκαθολικῶν καὶ θερμὸς Φιλέλλην. Εἰς τὴν ἐν λόγω, ἄκρως ἐνδιαφέρουσα συζήτηση, ἀνεπτύχθη καὶ ἡ ἄμεση σχέση πού πρέπει νὰ ἔχει ἡ παιδεία εἰς τὰ Ἡμερήσια Κολλέγια μας, μὲ τὰ διάφορα προγράμματα τῆς ἐν Σύνδνῳ μοναδικῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀπ. Ἀνδρέου, δοθέντος ὅτι αὐτὸς ὁ συντονισμὸς ἀποβλέπει εἰς τὴν οὐσιαστικὴν ἀνάπτυξη τῶν πολιτιστικῶν ἐνδιαφερόντων, τῶσον τῆς Αὐστραλίας ὅσον καὶ τῆς Ἑλλάδος. Μετὰ τῆς ὡς ἄνω συνοδείας τοῦ ἐπεσκέφθη ἐπ' ὀλίγον τὸν οἰκουροῦντα π. Στυλ. Βακρᾶ καὶ εὐχίθη τὰ βέλτιστα εἰς αὐτὸν καὶ τὴν Πρεσβυτέρα του Στυλιανῆ.

Ἐδέχθη τοὺς ἐν Δυτικῇ Αὐστραλίᾳ Κληρικούς καὶ Μοναχοὺς καὶ, ἐνώπιον καὶ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Νικάνδρου, συνεζήτησε ἐκτενῶς ποιμαντικὰ καὶ πνευματικὰ θέματα, καθὼς καὶ προοπτικὴς ἀναπτύξεως τοῦ ἱεροῦ ἔργου εἰς τὰ διάφορα εὐαγῆ Ἰδρύματα ἐν Πέρθῃ καὶ Δυτικῇ Αὐστραλίᾳ. Ἐπηκολούθησε ἐπίσημο Δεῖπνον ἀπὸ τὴν Ἑνορία-Κοινότητα τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου», ὅπου ἐδόθη ἡ εὐκαιρία πρωτίστως νὰ συγχαρῆ τοὺς μὲ ὑποδειγματικὴν σεμνότητα συνεργαζομένους Κληρικούς καὶ λαϊκοὺς, ἄνδρας καὶ γυναῖκας, ὑπὸ τὴν πνευματικὴν καθοδήγησιν τοῦ ἱερ. Προϊσταμένου π. Ἐμμ. Σταματίου, τῆς Πρεσβυτέρας του Μαρίας καὶ τῆς εὐρυτέρας οἰκογενείας του, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν ἀνάλογον δημιουργικὴν σύμπραξιν τοῦ Προέδρου Ἰατροῦ κ. Νικ. Τουφεξῆ μετὰ τῆς συζύγου του Αἰκατερίνης. Ἐπίσης ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ ὑπογραμμισθῆ εἰς τὴν ἐν λόγω συνεργασίᾳ ἡ ἰδιαίτερη πνοὴ πού ἐξασφαλίζει ἡ Φιλοπτώχος Ἀδελφότης (19-1-06).

—Συνοδεύομενος ἀπὸ τὸν Θεοφιλέστατον, τὸν κ. Εὐ. Παλάση καὶ τὸν Ἀρχιδιάκονο, παρέστη εἰς πρῶνόν τεῖον εἰς τὸ Κυβερνεῖον, ὅπου ὁ ὁμογενὴς νέος Κυβερνήτης, μὲ ἐκδηλῆ ἐγκαρδιότητα, ἐξενάγησε μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ Πρωτοκόλλου τοῦ Κυβερνεῖου, εἰς ὄλους τοὺς χώρους τοῦ λαμπροῦ Ἀνακτόρου.

Τὸ ἀπόγευμα, εἰς τοὺς χώρους τῆς «Βασιλειάδος», ὁ Σεβασμιώτατος ἔκοψε τὴν Βασιλόπιττα καὶ ὠμίλησε καταλλήλως πρὸς τὸ συγκεντρωθέν πλῆθος. Εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς «Βασιλειάδος» ἐγένετο συνεδρίασις μὲ τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Συμβούλιον τῆς Ἑνορίας «Ἁγ. Νεκταρίου» Dianella καὶ τὸν ἱερ. Προϊστάμενον Πρωτοπ. π. Γεώργιο Λίτα καὶ λοιποὺς ἐπιτελικούς συνεργάτας, ἀπεφασίσθη δὲ ὁμοφώνως νὰ ἰδρυθῆ εἰς τοὺς χώρους τοῦ «Ἁγ. Νεκταρίου» συγκρότημα τῆς «Βασιλειάδος» τὸ ὁποῖο θὰ ἐξυπηρετῆ καὶ τὰς ἀνάγκας Ἑνοριακοῦ Κέντρου.

Τὸ βράδυ παρετέθη ἐπίσημο Δεῖπνον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἐκ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβούλων «Ἁγ. Νεκταρίου» κ. Νικ. Λούκα, εἰς τὸ ὅποιο παρεκάθησαν περὶ τοὺς τεσσαράκοντα ἐκ τῶν ἐν Πέρθῃ Ὀμογενῶν (20-1-06).

—Προέστη τῆς Θ. Λειτουργίας εἰς τὸ Καθολικὸν τῆς ἱ. Μονῆς «Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Βουνοῦ» καὶ ἐχειροτόνησε εἰς Διάκονον τὸν Μοναχὸν Ἄγγελον Βουλτοσίδην μετωνομάσας αὐτὸν εἰς «Θαλάσσιον». Ἐπίσης ἐχειροθέτησε εἰς Πνευματικὸν τὸν ἱερ. Προϊστάμενον τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου» π. Ἐμμ. Σταματίου. Ἐν συνεχείᾳ ἐτέθη ὁ θεμέλιος λίθος διὰ τὴν πτέρυγα τῶν Μοναστικῶν κελλίων καὶ ἐπηκολούθησε κοινὴ τράπεζα δι' ὀλόκληρον τὸ ἐκκλησιαστικὸν καὶ τοὺς δωρητὰς. Περὶ τὸ τέλος τῆς Θ. Λειτουργίας, ὁ Σεβασμιώτατος ἐπέδωκεν εἰς τὴν ἐπί μακρὰν σειράν ἐτῶν φιλοτίμως ἐργασθεῖσα εἰς διαφόρους Φιλοπτώχους τῶν ἱ. Ναῶν μας, ἐν οἷς καὶ τοῦ «Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βουνοῦ» κ. Αἰκ. Βερέβη, Δίπλωμα Ἰδιαίτερας Ποιμαντορικῆς Εὐαρεσκείας. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἡ χίρα τοῦ μακαριστοῦ Ἡρακλῆ Κακούλα ἐδήλωσε ὅτι θὰ προσφέρει \$40.000 διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν Μοναστικῶν κελλίων (21-1-06).

—Ἐχοροστάτησε κατὰ τὸν πανηγυρικὸ Ἑσπερινὸν εἰς τὸν ἱ. Ναὸ Ἁγ. Κων/νου & Ἐλένης, ἐν συνεχείᾳ δὲ παρεκάθησε μὲ ὅλην τὴν ἀκολουθίαν τοῦ εἰς ἐπίσημο Δεῖπνον τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Ἁγ. Κων/νου, κατὰ τὸ ὅποσον ἀντηλλάγησαν ἀπόψεις μὲ τὸ νέο Δ.Σ., ὡς πρὸς τὸ πῶς θὰ εἶναι ἀποδοτικώτερες οἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν Κεντρικῶν Γραφείων καὶ τῶν εἰς διαφόρους Πολιτείας Ἐκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων ἐν γένει (21-1-06).

Συνελεიტούργησε μετὰ τοῦ Θεοφιλεστάτου καὶ τοῦ ἱερ. Προϊσταμένου π. Ἐμμ. Σταματίου εἰς τὸν ἱ. Ναὸν τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ τῆς

Θεοτόκου» εἰς τὸν ὁποῖον ἐκκλησιάσθη ἐπισημῶς καὶ τὸ ζεῦγος τοῦ νέου Κυβερνήτου, πλαισιούμενον ἀπὸ τὴν ἐκπρόσωπο τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. John Howard Ὑπουργὸν κ. Julie Bishop, τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Κοινοπολιτειακῆς Ἀντιπολιτεύσεως Kim Beazley καὶ τὸν Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος κ. Θεοδ. Μιχαλόπουλο. Περὶ τὸ τέλος τῆς Ἀκολουθίας ὁ Σεβασμιώτατος, μὲ ἀνάλογον σύντομον προσλαλίαν παρασημοφόρησε διὰ τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου τῆς ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς τὸν νέο Κυβερνήτη, ὁ ὁποῖος ἀπήντησε, ἐκ μέρους καὶ τῆς συζύγου του, μὲ λόγια βαθεῖας εὐγνωμοσύνης καὶ ἐν Χριστῷ ὑπερφανείας, ὡς Ὀρθόδοξος πιστός. Εἰς τὸ ἐπίσημο γεῦμα πού παρετέθη εἰς τὸ Ξενοδοχεῖο Hyatt πρὸς τιμὴν τοῦ νέου Κυβερνήτου, ἐκ μέρους τῆς ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῶν ἐν Πέρθῃ Ἑνοριῶν-Κοινοτήτων, παρεκάθησαν περὶ τοὺς 600 συνδαιτημόνας. Χρῆ Τελετάρχου ἐξετέλεσε ὁ ἔχων τὴν ὄλη εὐθύνην τῆς ὀργανώσεως κ. Εὐ. Παλάσης, ἐκ τῶν Ἀντιπροέδρων τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Συμβουλίου, ἐκτὸς δὲ ἀπὸ τὰς ὁμιλίας τοῦ Κυβερνήτου καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου, ὠμίλησε καὶ ἡ Ὑπουργὸς κα Julie Bishop, ἀφοῦ ἀνέγνωσε καὶ εἰδικὸν μῆνυμα τοῦ Πρωθυπουργοῦ Howard (22-1-06).

Ἐδέχθη τὴν Dr Vivienne Keely καὶ συνέφαγε μετ' αὐτῆς καὶ τῶν ἐπιτελικῶν συνεργατῶν του εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολήν, ἀντήλλαξαν δὲ ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἀπόψεις ἐπὶ τῶν γενικωτέρων ἐκκλησιαστικῶν ἐξελιξένων μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου Πάπα Βενεδίκτου XVI (24-1-06).

Συνοδεύομενος ἀπὸ τὸν Θεοφ. Δέρβης, ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὸν Μ. Ἑσπερινὸν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα ἱ. Ναὸν τῶν «Τριῶν Ἱεραρχῶν» Μεμβούρης. Ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησε μετὰ τῶν Κληρικῶν καὶ λαϊκῶν συνεργατῶν του εἰς κοινὸν ἑρτίον Δεῖπνον πού παρέθεσε ἡ Ἑνορία (29-1-06).

Κίνηση τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ

Κατὰ τὸν μῆνα Δεκέμβριον, ὁ Θεοφιλέστατος:

—Προήδρευσε Συνεδρίασεως τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς Ἐπετηρίδος τῆς ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς.

Παρεκάθησεν εἰς τὴν Συνεδρίασιν τῶν Καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς (1-12-05).

—Προήδρευσε Συνεδρίασεως τῆς Ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὸν ἑορτασμὸν τῶν Θεοφανείων εἰς τὸ Yarra Bay (2-12-05).

—Παρεκάθησεν εἰς τὸ ἑορταστικὸ Δεῖπνον καὶ ὠμίλησε καταλλήλως, τὸ ὁποῖον διοργανῶναι κατ' ἔτος τὸ Συμβούλιον τῆς Κεντρικῆς Νεολαίας τῆς ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς (3-12-05).

—Ἐπὶ τῆς μνήμῃ τοῦ Προστάτου του Ἁγίου Σεραφεῖμ, ἐλειτούργησε εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ἱερόν Ναόν. Εἰς τὸ τέλος τῆς Θ. Λειτουργίας, ὁ συμπροσευχόμενος ἐν τῷ ἱ. Βήματι Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ.κ. Στυλιανός, προσεφώνησε τὸν ἑορτάζοντα Θεοφιλέστατον, ἐκεῖνος δὲ ἀντιφώνησε ἐκφράσας θερμὰς εὐχαριστίας διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Ποιμενάρχου του προσγενομένην εἰς αὐτὸν τιμὴν.

Μετὰ ταῦτα, εἰς τὴν Αἴθουσα τῆς ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς ἐδέχθη τὰς εὐχὰς τῶν πιστῶν (4-12-05).

—Παρέστη, συμπροσευχόμενος ἐν τῷ ἱ. Βήματι, κατὰ τὸν Μ. Ἑσπερινὸν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα ἱ. Ναὸν Ἁγίου Νικολάου Marrickville (5-12-05).

—Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα ἱ. Ναόν.

Προήδρευσε Συνεδρίασεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου (6-12-05).

—Παρέστη εἰς τὴν Ἱερατικὴν Σύναξιν.

—Παρεκάθησεν εἰς τὴν Συνεδρίασιν τῆς ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία ἐξήτασε τὰς αἰτήσεις τῶν ὑποψηφίων Φοιτητῶν (7-12-05).

—Ἐδέχθη τὸν ἐκ Βρισηβάνης Ἱερομόναχον π. Σιλουανὸ Φωτεινέα.

Προήδρευσε Συνεδρίασεως τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς Ἐπετηρίδος (8-12-05)

—Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν ἱ. Ναὸν Ἁγ. Εὐφημίας Bankstown.

—Παρέστη, συμπροσευχόμενος ἀπὸ τοῦ ἱ. Βήματος, κατὰ τὸν Μ. Ἑσπερινὸν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα ἱ. Ναὸν Ἁγ. Σπυριδωνος Kingsford (11-12-05).

—Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα ἱ. Ναόν.

Παρεκάθησε, συνοδεύων τὸν Σεβασμιώτατον, εἰς Δεῖπνον μετὰ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἰδρυμάτων τῆς Βασιλειάδος (12-12-05).

–Παρεκάθην εἰς τὴν Συνεδρίασιν τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Συμβουλίου.

Παρεκάθην εἰς τὴν Συνεδρίασιν τῆς Ἐφορείας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου.

Ἐδέχθη τούς Μουσικολογιωτάτους διδασκάλους τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς κ.κ. Ἀστέριον Ζουριάκαν καὶ Γεράσιμον Κούτσουρα (15-12-05).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ναόν Ἁγ. Ἰωάννου Parramatta.

–Συνοδεύων τὸν Σεβασμιώτατον παρηκολούθησε τὰ Χριστουγεννιάτικα Κάλαντα, ἐκδήλωση τὴν ὁποίαν κατ’ ἔτος διοργανῶναι τὸ Συμβούλιον τῆς Κεντρικῆς Νεολαίας (18-12-05).

–Παρέστη εἰς τὴν συνάντησιν τὴν ὁποίαν εἶχεν εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ ὁ Σεβασμιώτατος μετὰ τοῦ Δημάρχου Rockdale κ. Shaouqett Moselmane καὶ τοῦ Ἑλληνοῦ ἐπιχειρηματία κ. Γεωργίου Thomas (19-12-05).

–Ἐδέχθη τὴν κα Χριστίνα Κατελάρη μετ’ ἄλλων συνεργατῶν ἐκ τῆς ὑπὸ ἴδρυσιν Ἐνορίας τοῦ Ἁγίου Θεράποντος Hornsby καὶ συνέζητησαν διὰ τὰς προϋποθέσεις προκειμένου νὰ ἀρχίσῃ ἡ τέλεις λειτουργιῶν.

–Ἐδέχθη τὸν Ἐντιμ. Γενικὸν Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος ἐν Σύνδευ κ. Ἰωάννην Ραπτάκην (22-12-05).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἀνέγνωσε τὸ ἐπὶ τοῖς Χριστουγέννοις Μήνυμα τοῦ Σεβασμιωτάτου, εἰς τὸν Ἱ. Ν. Ἁγ. Νικολάου Marrickville (25-12-05).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Ἁγ. Στεφάνου Hurlstone Park (27-12-05).

–Ἐδέχθη τὸν ἐξ Ἀμερικῆς Διάκονον π. Γεώργιον Μπίθο (29-12-05).

–Μετέβη εἰς τὸ Yarra Bay, ὅπου θὰ γίνῃ ὁ ἑορτασμός τῶν Θεοφανείων καὶ ἡ κατάδους τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, καὶ εἶχε συνάντησιν μετὰ τῶν ὑπευθύνων τῆς Δημαρχίας Randwick (30-12-05).

–Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸ ναΐδιον τοῦ Ἁγ. Βασιλείου τοῦ Γηροκομίτου τῆς Βασιλειάδος καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν Μεγάλῃ Αἰθουσα τοῦ Ἰδρυμάτος, παρουσίᾳ τῶν τροφίμων, τοῦ προσωπικοῦ καὶ πλήθους κόσμου, εὐλόγησε καὶ ἔκοψε τὴν Βασιλόπιττα, διαβιβάσας πρὸς ὅλους τὶς εὐχὰς διὰ τὸ νέον ἔτος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας (31-12-05).

Κατὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριον 2006 ὁ Θεοφιλέστατος:

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ναόν Ἁγ. Πάντων Belmore. Εἰς τὸ τέλος ἐτέλεσε τὴν ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἐτει Δοξολογίαν καὶ εὐχήθηκε τὰ δέοντα (1-1-06).

–Προήδρευσε τοῦ Πρωτοβαθμίου Πνευματικοῦ Δικαστηρίου Ν.Ν.Ο. Παρέστη εἰς τὴν κοπὴν τῆς Βασιλόπιττας τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς (3-1-06).

–Ἐλειτούργησε, ἐκήρυξε καὶ ἐτέλεσε τὸν Μέγα Ἁγιασμόν εἰς τὸν Ἱ. Ναόν Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου Kogarah (6-1-06).

–Συνοδεύων τὸν Σεβασμιώτατον, ἔλαβε μέρος εἰς τὴν Τελετὴν Καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τὸ Yarra Bay καὶ εἰς τὸ ἐν συνεχείᾳ πανηγύρι (8-1-06).

–Ἐδέχθη τούς ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Διακοινοτικῆς Ἐπιτροπῆς κ.κ. Παν. Σουλελέ, Ἁγ. Πασσαρῆ καὶ Ἡλ. Οἰκονόμου (11-1-06).

–Παρέστη καὶ ὠμίλησε καταλλήλως εἰς τὴν Γαμήλια Δεξίωση τοῦ κ. Ἀστέριου Ζουριάκα, ἐκ τῶν Ἀποφοιτῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ Πρωτοψάλτου τοῦ Καθεδρικοῦ Ἱ. Ναοῦ (14-1-06).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ναόν Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου Earlwood (15-1-06).

–Ἐίχε συνεργασίαν μετὰ τῆς κας Mary-Anne Πεγκλῆ καὶ τῶν κ.κ. Φιλ. Καρατλή καὶ Ἀναστ. Καλογεράκη, διὰ τὴν προετοιμασίαν τῶν ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 20 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς (17-1-06).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Κοιμητηριακὸν Ναόν τοῦ Ἁγ. Ἀθανασίου Rookwood. Εἰς τὸ τέλος τῆς θ. Λειτουργίας ἐτέλεσε μνημόσυον ὑπὲρ πάντων τῶν ἐν τῷ Κοιμητηρίῳ ἀναπαυομένων ἀδελφῶν (18-1-06).

–Ἐδέχθη τὸν κ. Γεώργ. Δελλῆ, Πρόεδρον τῆς Πανηπειρωτικῆς Ἀδελφότητος Σύνδευ (19-1-06).

–Ἐτέλεσε τὴν νεκρώσιμον Ἀκολουθίαν τοῦ ἐπὶ πολλὰ ἔτη διατελέσαντος βοηθοῦ Ἱεροψάλτη εἰς τὸν Ἱ. Ναόν Ἁγίας Παρασκευῆς Blacktown, ἀειμνήστου Στεφάνου Βιολάρη, διαβιβάσας εἰς τὴν οἰκογενίαν του τὰ συλλυπητήρια τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου (20-1-06).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ναόν Ἁγ. Παρασκευῆς Blacktown (22-1-06).

–Συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν π. Ἰω. Γρύλλη μετέβη εἰς Wollongong, ὅπου ἐτέλεσε τὴν Ἐξόδιον Ἀκολουθίαν τῆς ἀειμνήστου Ἀγγελικῆς

Παπαδοπούλου, πολυτίμου συνεργάτιδος τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῆς Ἐνορίας-Κοινοτήτος τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Εἰς τὴν ὁμιλίαν του ὁ Θεοφιλέστατος, ἀφοῦ διεβίβασε τὰ βαθύτατα συλλυπητήρια τοῦ Σεβασμιωτάτου καὶ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς γενικώτερον, εἰς τὴν οἰκογένειαν τῆς ἐκλειπούσης, ἐξῆρε τὸ ἦθος τῆς ἀειμνήστου Ἀγγελικῆς καὶ τὴν πιστότητα μετὰ τὴν ὁποίαν ὑπρέτησεν τὴν Ἐκκλησίαν ὡς μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐνορίας-Κοινοτήτος καὶ ὡς μέλος τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος (24-1-06).

–Ἐδέχθη τὸν Ἱερατικῶς Προϊστάμενον τῆς Ἐνορίας-Κοινοτήτος Ταξιαρχῶν Albury π. Πολύκαρπον Λουστὸν μετὰ τοῦ Προέδρου κ. Γεωργίου Βενέρη.

–Ἐδέχθη τὸν Ἱερατικῶς Προϊστάμενον τοῦ Ἱ. Ναοῦ Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης Dubbo π. Δημ. Γιαμαῖον (27-1-06).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ναόν Ἁγ. Γερασίμου Leichhardt (29-1-06).

–Παρέστη συμπροσευχόμενος εἰς τὸ Ἱ. Βῆμα κατὰ τὴν θ. Λειτουργίαν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ἱ. Ναόν καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐδέχθη τὴν Σύμβουλον Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Γενικοῦ Προξενείου κα Ἀλεξάνδραν Γούλα μετὰ πολυμελῆ Ὀμάδα ἀποσπασμένων Ἐκπαιδευτικῶν, οἱ ὅποιοι παρηκολούθησαν τὴν θ. Λειτουργίαν ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Προστατῶν τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ τούς εὐχήθηκε τὰ δέοντα (30-1-06).

Β' ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ Κίνησις τοῦ Θεοφιλέστατου Ἐπισκόπου Δέρβης κ. Ἰεζεκιήλ

Κατὰ τὸν μῆνα Δεκέμβριον, ὁ Θεοφιλέστατος:

–Ἐδέχθη τὸν κ. Κων/νον Κόντην καὶ συνηργάσθη μετ’ αὐτοῦ ἐπὶ θεμάτων ἀφορώντων τὸ ἑλληνορθόδοξον Κολλέγιον τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Preston καὶ τὸ Γηροκομεῖον Βασιλειᾶς (1-12-05).

–Συνηργάσθη μετὰ τοῦ Ἀρχιμ. π. Ἰακώβου Τσιγκούνη, ἱερατ. Προϊσταμένου τῶν Ἁγ. Ἀναργύρων Oakleigh ἐπὶ θεμάτων ἀφορώντων τὴν ἐν λόγῳ Ἐνορίᾳ-Κοινοτήτῃ (3-12-05).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ.Ν. τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς St Albans καὶ ἐν συνεχείᾳ παρεκάθην εἰς γεῦμα (4-12-05).

–Ἐδέχθη τὸν κ. Θωμᾶ Μπόραβον ἐξ Ἀδελφίδος.

Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξεν κατὰ τὸν πανηγυρικὸν Ἐσπερινὸν εἰς τὸν Ἱ.Ν. τοῦ Ἁγίου Νικολάου Yarraville (5-12-05).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱ.Ν. τοῦ Ἁγίου Νικολάου Yarraville παρουσίᾳ πλήθους πιστῶν.

Μετὰ τῆς Θείας Λειτουργίας ἡ Φιλόπτωχος παρέθεσε γεῦμα.

–Συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ αἰδέσ. π. Χρήστου Δημολιάνη, παρέστη εἰς τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ Κολλεγίου τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου ἐπὶ τῇ λήξει τῶν μαθητῶν εἰς τὸ Ivanhoe Civic Centre, ὠμίλησε καταλλήλως καὶ διεβίβασε πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ μαθητρίδας καὶ τοὺς γονεῖς αὐτῶν τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου (6-12-05).

–Ἐδέχθη τὸν κ. Δημ. Δημολιάνη ἀπὸ τὸ Cairns, πατέρα τοῦ αἰδέσ. π. Χρήστου Δημολιάνη.

–Ἐδέχθη ὁμάδα μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τοῦ Κολλεγίου τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου μετὰ τῶν καθηγητῶν αὐτῶν τοὺς ἐξενάγησεν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τὸν Ἱ.Ν. τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου. Ὄμιλησε καταλλήλως πρὸς αὐτούς καὶ τοὺς διεβίβασε τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (7-12-05).

–Ἐδέχθη τὸν κ. Στέλιον Τσιόλαν, καθηγητὴν μουσικῆς τοῦ Κολλεγίου τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου καὶ συνεργάσθη μετ’ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ προγράμματος τῆς ἐκδηλώσεως τῶν Καλάντων (8-12-05).

–Ἀνεχώρησεν ἀεροπορικῶς διὰ Hobart Τασμανίας, συνοδευόμενος ἀπὸ τοῦς Λάμπρο Βλαχαντώνη, ἱεροψάλτη καὶ τὸν βοηθὸν αὐτοῦ κ. Μενέλαο Χατζόγλου. Εἰς τὸ ἀεροδρόμιον ὑπεδέχθησαν τὸν Θεοφιλέστατον καὶ τὴν συνοδείαν του, ὁ π. Τιμόθεος Ἐυαγγελινίδης καὶ ἱκανὸς ἄριθμὸς πιστῶν, μέλη τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς Φιλοπτώχου τῆς νεοσυστάτου Ἐνορίας μας τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Hobart (10-12-05).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ.Ν. τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Hobart καὶ ἐν συνεχείᾳ παρεκάθην εἰς γεῦμα. Ἀργὰ τὸ ἀπόγευμα ἀνεχώρησεν ἐπιστρέφων εἰς Μελβούρνη (11-12-05).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Ἁγίου Σπυριδῶνος, εἰς τὸν Ἱ.Ν. τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν Clayton.

Ἐδέχθη τοὺς κ.κ. Διονύσιον Κρινᾶν ἐντεῦθεν καὶ Σύμωνα Σπύρου ἐκ Σύνδευ (12-12-05).

–Εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἐνορίας-Κοινοτήτος τῶν Ἁγίων Ραφαήλ

Νικολάου και Ειρήνης παρεκάθησεν εις γεῦμα τῶν ἡλικιωμένων.

Προέστη συνεδρίασεως τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου (13-12-05).

—Ἐδέχθη τόν κ. Γεώργιον Λαζαρίδην, ἱεροψάλτην ἐκ Κατερίνης, συνοδευόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Ἰωάννου Στάθη ἐκ Μελβούρνης καὶ τοῦ π. Δημητρίου Παπακυριακοπούλου, (14-12-05).

—Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τόν ἱ.Ν. τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου Coburg καὶ ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν εἰς γεῦμα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ π. Εὐσταθίου Παπαδοπούλου.

—Συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμ. π. Ἰακώβου Τσιγκούνη παρέστη καὶ παρηκολούθησε τὴν ἐκδήλωσιν τῶν Καλάντων εἰς τὸ Festival Hall, παρουσία χιλιάδων πιστῶν (18-12-05).

—Συνοργάνωθη μὲ τόν Ἀρχιμ. π. Ἰακώβον Τσιγκούνην διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Oakleigh (19-12-05).

—Ἐδέχθη τὴν χορωδίαν τῶν μαθητῶν τοῦ Κολλεγίου τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καθηγητοῦ τῆς μουσικῆς κ. Στέλιου Τσιόλα καὶ ἔψαλλον τὰ Χριστουγεννιάτικα Κάλαντα (23-12-05).

—Ἐλειτούργησε καὶ ἀνέγνωσε τὴν Ἐγκύκλιον τῶν Χριστουγέννων τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου εἰς τόν ἱ.Ν. τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου South Melbourne (25-12-05).

—Συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Σεραφεῖμ Βασιλοπούλου, φοιτητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου, μετέβη εἰς Bacchus Marsh καὶ ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸ πανηγυρίζον ναῖδριον τῆς Παναγίας Ἐλεούσης.

—Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ἱ.Ν. τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου, εὐλόγησε τὰ δακτυλίδια τῶν Σαράντη Παπαδοπούλου, υἱοῦ τοῦ π. Εὐσταθίου Παπαδοπούλου, καὶ Ἐλένης Μυροφορίδου, πρὸς τοὺς ὁποίους διεβίβασε τὰς εὐχὰς τοῦ Σεβασμιωτάτου (26-12-05).

—Συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Κων/νου Κόντη, παρεκάθησεν εἰς τὸ Χριστουγεννιάτικον γεῦμα τοῦ Πηροκομείου Βασιλείας. Ἐφαγε μετὰ τῶν γερόντων, εὐχήθη εἰς ὅλους χρόνια Πολλὰ καὶ διεβίβασε πρὸς αὐτοὺς τὰς εὐχὰς καὶ εὐλόγια τοῦ Σεβασμιωτάτου (29-12-05).

—Παρέστη συμπροσευχόμενος κατὰ τὸν πανηγυρικὸν Ἐσπερινὸν εἰς τόν ἱ.Ν. τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, κατὰ τὸν ὁποῖον ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξεν ὁ Σεβασμιωτάτος Ἀρχιεπίσκοπός μας, καὶ ἐν συνεχείᾳ συνοδεύων τὸν Σεβασμιώτατον μετέβησαν εἰς τὴν Ἑνορίαν τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Fawkner καὶ παρέστησαν εἰς τὴν Χοροεσπερίδα τῆς Παραμονῆς τῆς Πρωτοχρονιάς εἰς Ἑνοριακὸν Κέντρον παραπλευρῶς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ (31-12-05).

Κατὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριον, ὁ Θεοφιλέστατος:

—Συνελειτούργησε μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας εἰς τὸν πανηγυρίζοντα ἱ.Ν. τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Brunswick καὶ ἐν συνεχείᾳ διένειμεν μετ' αὐτοῦ τὴν Βασιλόπιττα εἰς τὸ πολυπληθές ἐκκλησίασμα. Τὴν μεσημβρίαν παρεκάθησεν εἰς γεῦμα μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ αἰδέσ. π. Ἀθανασίου Τριανταφύλλου.

—Παρέστη εἰς τὴν κοπὴν τῆς Βασιλόπιττας ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας εἰς τόν ἱ.Ν. τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου (1-1-06).

—Παρέστη συμπροσευχόμενος κατὰ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σεραφεῖμ τοῦ Σαρώφ κατὰ τὴν ὁποίαν ἐχοροστάτησεν ὁ Σεβασμιωτάτος Ἀρχιεπίσκοπός μας εἰς τὴν ἱ.Μ. τῆς Παναγίας Γοργοεπηκόου Geelong.

—Προέπεμψεν τὸν Σεβασμιώτατον εἰς τὸ ἀεροδρόμιον ἐπιστρέφοντα εἰς Σύνδνεϋ (2-1-06).

—Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα ἱ.Ν. τῶν Θεοφανείων Frankston, ἐτέλεσε τὸν Μέγαν Ἀγιασμό. Ἐν συνεχείᾳ κατῆλθεν εἰς τὴν προβλήταν τοῦ Frankston καὶ ἔρριψεν τὸν Σταυρὸν εἰς τὴν θάλασσαν, τὸν ὁποῖον ἀνέσυρεν ὁ νεαρός κ. Κων/νος Χριστοδούλου εἰς τὸν ὁποῖον ἐπέδωσεν χρυσοῦν σταυρὸν, δῶρον τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Frankston καὶ περιχώρων.

—Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὸν πανηγυρικὸν Ἐσπερινὸν εἰς τόν ἱ.Ν. τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Carlton (6-1-06).

—Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα ἱ.Ν. τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Carlton, παρουσία πλήθους πιστῶν (7-1-06).

—Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξε εἰς τὸν ἱ.Ν. τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου καὶ τὴν μεσημβρίαν κατῆλθεν μεθ' ὅλου τοῦ ἱεροῦ κλήρου εἰς τὸ Station Pier τοῦ Port Melbourne ἔνθα ἐνώπιον χιλιάδων πιστῶν καὶ τῶν ἐπισήμων ἔρριψε τὸν Σταυρὸν εἰς τὴν θάλασσαν, τὸν ὁποῖον ἀνέσυρεν ὁ νεαρός Ἐμμανουὴλ Σπύργουλου, διὰ τρίτην κατὰ σειράν φορά, καὶ εἰς τὸν ὁποῖον ἐπέδωσε χρυσοῦν σταυρὸν ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Ἀρχιεπισκοπῆς. Ἐπακολούθησε πανήγυρις καθ' ὅλη τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας μέχρι ἀργὰ τὸ ἔσπερας εἰς τὴν ὁποίαν παρεκάθησεν καὶ συνέφαγε μεθ' ὅλων τῶν ἐπισήμων οἱ ὁποῖοι ἦσαν οἱ ἀκόλουθοι: κ. Πέτρος Γεωργίου, ἐκπρόσωπος τοῦ Πρωθυπουργοῦ John Howard, Jenny

Μικάκου, ἐκπρόσωπος τοῦ Πολιτειακοῦ Πρωθυπουργοῦ Steve Bracks, ὁ ἀρχηγός τῆς ἀντιπολιτεύσεως Βικτωρίας Robert Doyle κ.ἄ. (8-1-06).

—Ἐδέχθη τὴν κα Ἐλευθερίαν Λαοῦτα μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς Ἀνδρέα, ὁ ὁποῖος ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ φοιτήσει εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου καὶ τοὺς ἐνημέρωσεν σχετικῶς (9-1-06).

—Ἐδέχθη τὸν π. Π. Κυπριανοῦ, ἐκ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου, συνοδευόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Ἀνδρέου Μυλωνᾶ ἐκ Μελβούρνης (11-1-06).

—Συνέφαγε μετὰ τῶν γερόντων εἰς τὴν Βασιλειάδα καὶ ἔκοψε καὶ διένειμε τὴν Βασιλόπιττα εἰς ὅλους τοὺς τροφίμους (12-1-06).

—Ἐδέχθη τὸν Ἀρχιμ. π. Θεοφάνην Κουλόν, ἐκ τῆς Μητροπόλεως Σύρου (13-1-06).

—Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὴν ἱ.Μ. τοῦ ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙΝ. Τὴν μεσημβρίαν παρεκάθησεν εἰς γεῦμα μετὰ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος (15-1-06).

—Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὸν πανηγυρικὸν Ἐσπερινὸν εἰς τὸν ἱ.Ν. τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου Sunshine. Ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν εἰς δεῖπνον τῆς Φιλοπτώχου (16-1-06).

—Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα ἱ.Ν. τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου Sunshine. Μετὰ τὸ πέρασ τῆς Θεῖας Λειτουργίας ὠμίλησε πρὸς τοὺς πιστοὺς καὶ τοὺς κατέστησε γνωστὸν ὅτι ἡ Κοινότης εἶναι πλέον Ἑνορία.

—Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὸν πανηγυρικὸν Ἐσπερινὸν εἰς τὸν ἱ.Ν. τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Springvale (17-1-06).

—Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα ἱ.Ν. τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Springvale (18-1-06).

—Ἐδέχθη τοὺς κ.κ. Γεώργιο καὶ Ἄννα Τσακούνη, Δημήτριον καὶ Εὐὰ Σάββα καὶ Παναγιώτη καὶ Σύλβια Πάρρα ἐκ Σύνδνεϋ (20-1-06).

—Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξε εἰς τὸν ἱ.Ν. τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου. Τὴν μεσημβρίαν μετὰ τῶν ἐπισκεπτῶν ἐκ Σύνδνεϋ παρεκάθησεν εἰς γεῦμα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ αἰδέσ. π. Εὐσταθίου Λαδᾶ (22-1-06).

—Ἐδέχθη τὴν Καθηγουμένην τῆς ἱ.Μ. τῆς Παναγίας Γοργοεπηκόου μὲ τὴν ἀδελφήν Νικοδήμην, διὰ ὑποθέσεις τοῦ Μοναστηρίου (23-1-06).

—Τὸ πρωΐ προέστη ἱερατικῆς Συνάξεως (25-1-06).

—Ἐδέχθη τὸν π. Ἰωάννην Πατερόπουλον, ἐπισκέπτην ἱερέα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καὶ Λειβαδίας (27-1-06).

—Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν ἱ.Ν. τῶν Ἁγίων Ραφαὴλ, Νικολάου καὶ Ειρήνης Bentleigh.

—Ἐδέχθη εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τὸν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Αὐστραλίας κ.κ. Στυλιανόν, προερχόμενον ἐκ Σύνδνεϋ.

—Κατὰ τὸν πανηγυρικὸν Ἐσπερινὸν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν Clayton κατὰ τὸν ὁποῖον ἐχοροστάτησεν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπός μας κ.κ. Στυλιανός, παρέστη συμπροσευχόμενος ἐν τῷ ἱερῷ (29-1-06).

—Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα ἱ.Ν. τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν Clayton, παρουσία πλήθους πιστῶν ἐν συνεχείᾳ δὲ παρεκάθησεν εἰς γεῦμα τῆς Φιλοπτώχου (30-1-06).

Γ' - Ε' ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ Κίνησις τοῦ Θεοφιλέστατου Ἐπισκόπου Δορυλαίου κ. Νίκανδρου

Κατὰ τὸν μῆνα Δεκέμβριον, ὁ Θεοφιλέστατος:

—Παρέστη εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ Λόρδου Δημάρχου τῆς Ἀδελαΐδος παρατεθέν ἐν τῷ Δημαρχεῖῳ Χριστουγεννιάτικον γεῦμα (2-12-05).

—Ἀνεχώρησε διὰ ποιμαντικὴν ἐπίσκεψιν εἰς Ντάργουιν. Εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τὸν ὑπεδέχθησαν ὁ ἱερατικὸς Προϊστάμενος τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Ἁγίου Νικολάου Ντάργουιν, Ὁσ. Ἱερομόναχος π. Ἰωὴλ Ξανθός, μετὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου.

—Ἐδέχθη τοὺς πιστοὺς εἰς τὸ Μυστήριον τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως (3-12-05).

—Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερόν Ναὸν Ἁγίου Νικολάου Darwin. Ἐν συνεχείᾳ, εὐλόγησε τράπεζαν παρατεθειᾶσαν ὑπὸ τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος.

—Τὸ ἀπόγευμα ἐδέχθη τοὺς πιστοὺς εἰς τὸ Μυστήριον τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως (4-12-05).

—Συμπροσευχήθη ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Darwin κατὰ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν ἐπὶ τῇ ἱερᾷ μνήμῃ τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου.

—Ἐδέχθη τοὺς πιστοὺς εἰς τὸ Μυστήριον τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως.

—Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὸν Πανηγυρικὸν Ἐσπερινὸν εἰς τὸν ἑορτάζοντα Ἱερόν Ναὸν Ἁγίου Νικολάου Ντάργουιν, ὅπου, τῇ ἀδείᾳ καὶ εὐλογίᾳ τοῦ Σεβασμιωτάτου, ἐχειροθέτησεν εἰς Πνευματικόν-

Ἐξομολόγον τόν Ἱερατικῶς Προϊστάμενον, Ὁσιώτατον Ἱερομόναχον π. Ἰωὴλ Ξανθόν, εἰς Αναγνώστην δέ τόν Ἱεροψάλτην τοῦ Ἱ. Ναοῦ κ. Στέφανον Χριστοφῆν, ἀπευθύνων εἰς αὐτούς καταλλήλους συμβουλὰς καί ὁδηγίας καί μεταφέρων τὰς πατρικὰς εὐχὰς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου. Μετά τὸ πέρασ τοῦ Ἑσπερινοῦ, προσῆτη εἰς τὴν Λιτανειάν τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας τοῦ τιμωμένου Ἁγίου (5-12-05).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν καὶ ἐν συνεχείᾳ εὐλόγησεν ἐόρτιον τράπεζαν μεταφέρων τὰς εὐχὰς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου.

–Ἀνεχώρησεν ἐκ Ντάργουιν ἐπιστρέφων εἰς Ἀδελαΐδα (6-12-05).

–Προήδρευσε συνεδριάσεως τῆς Κεντρικῆς Νεολαίας (8-12-05).

–Παρέστη εἰς τὸ Χριστουγεννιάτικο γεῦμα τοῦ Συλλόγου Συνταξιούχων Thebarton, παρατεθὲν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Ἁγίου Γεωργίου Thebarton, καί μετέφερεν εἰς αὐτούς τὰς εὐχὰς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου (10-12-05).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg.

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τὸν Πανηγυρικὸν Ἑσπερινὸν εἰς τὸν ἐορτάζοντα Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Σπυριδῶνος Unley (11-12-05).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν καί ἐν συνεχείᾳ εὐλόγησεν ἐόρτιον τράπεζαν μεταφέρων τὰς εὐχὰς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου.

–Προήδρευσε συνεδριάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς (12-12-05).

–Ἐτέλεσεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Γεωργίου Thebarton, τὴν Ἱερὰν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγιασμοῦ διὰ τοὺς ἀποφοιτοῦντας μαθητὰς τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Κολλεγίου «ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ» τῆς ὁμωνύμου Ἑνορίας-Κοινότητος.

–Μετά τὸ πέρασ τοῦ Ἁγιασμοῦ, παρέστη εἰς τὴν ἐκδήλωσιν ἀποφοιτήσεως τῶν τελειοφοίτων τοῦ ὡς ἄνω Κολλεγίου, ἡ ὁποία ἔλαβε χώραν εἰς τὸ Κέντρον Τεχνῶν καί Ἀθλητισμοῦ τοῦ Κολλεγίου.

–Τὸ ἑσπέρας, εἰς τὸ ὡς ἄνω Κέντρον Τεχνῶν καί Ἀθλητισμοῦ, παρέστη εἰς ἐπίσημον δεῖπνον, μέ τὸ ὅποσον ἔληξαν οἱ ἐκδηλώσεις τοῦ Κολλεγίου πρὸς τιμὴν τῶν ἀποφοιτούντων μαθητῶν του (13-12-05).

–Παρέστη εἰς τὸ Χριστουγεννιάτικο γεῦμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κέντρον Προνοίας τῆς Τρίτης Ἀρχιεπισκοπικῆς Περιφερείας «Ἡ Ἁγία Φιλοθέη» διὰ τοὺς ἀναξιοπαθοῦντας ἀδελφούς μας.

–Παρέστη εἰς δεξίωσιν ἐπὶ τοῖς Χριστουγέννοις τοῦ Λόρδου Δημάρχου τῆς Ἀδελαΐδος.

–Προήδρευσε συνεδριάσεως, εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Thebarton, τῶν Ἱερέων, τῆς Διακοινοτικῆς Ἐπιτροπῆς καί τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος, διὰ τὴν διοργανώσιν τῶν ἐορτασμῶν τῶν Θεοφανίων (14-12-05).

–Ἐδέχθη τὸν κ. Νικόλαον Βογιατζῆν, Ἐπιστήμονα Πληροφορικῆς, εἰς συνεργασίαν διὰ τὸ θέμα τῆς κατὰ τὸ δυνατόν ἀρτιωτέρας ἱκανοποιήσεως τῶν ποιμαντικῶν ἀναγκῶν τῶν φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Νοτίου Αὐστραλίας (15-12-05).

–Παρέστη εἰς τὴν Χριστουγεννιάτικη καί ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ σχολικοῦ ἔτους ἐκδήλωσιν τοῦ Ἡμερησίου Ἑλληνορθόδοξου Δημοτικοῦ Σχολεῖου «Ο ΑΓΙΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ» τῆς ὁμωνύμου Ἑνορίας-Κοινότητος Unley καί ἐπέδωσε τὰ βραβεῖα εἰς τοὺς ἀριστεύσαντας μαθητὰς καί μαθητριάς, ὁμιλήσας καταλλήλως καί μεταφέρων τὰς εὐχὰς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου (17-12-05).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίων Ραφαὴλ Νικολάου καί Εἰρήνης Athelstone.

–Ἐδέχθη διαδοχικῶς νέους καί νέες τῶν Ἑνοριῶν Ἁγίου Ἀνδρέου Noarlunga καί Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg συνοδευομένους ὑπὸ τῶν Ἱερατικῶς Προϊσταμένων, Αἰδεσ. πατέρων Κωνσταντίνου Σκουμπούρη καί Παναγιώτου Φωτάκη, ἀντιστοίχως, οἱ ὁποῖοι ἔψαλαν τὰ Χριστουγεννιάτικα Κάλαντα.

–Παρηκολούθησε τὴν Χριστουγεννιάτικη ἐκδήλωσιν τῆς Νεολαίας τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Προφήτου Ἡλιοῦ Norwood, ὁμιλήσας ἐπικαίρως καί μεταφέρων τὰς εὐχὰς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου (18-12-05).

–Ἐδέχθη νέους καί νέες τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Προφήτου Ἡλιοῦ Norwood, οἱ ὁποῖοι ἔψαλαν τὰ Χριστουγεννιάτικα Κάλαντα.

–Προσκληθεὶς, ἐπεσκέφθη τὸν οἶκον τοῦ Αἰδεσ. π. Milorad Jovic, Ἱερατικῶς Προϊσταμένου τῆς Ἑνορίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Σερβίας Ἁγίου Σάββα ἐν Ἀδελαΐδι, καί ἐτέλεσε τὴν παραδοσιακὴν διὰ τοὺς Σέρβους ἀδελφούς μας Ἀρτοκλασίαν Slava ἐπὶ τῇ ἱερᾷ μνήμῃ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, προστάτου τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ (19-12-05).

–Προήδρευσε συνεδριάσεως τοῦ ἐν Ἀδελαΐδι Πρωτοβαθμίου

Πνευματικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς (21-12-05).

–Συμπροσευχήθηκε ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg κατὰ τὴν Ἱερὰν Ἀκολουθίαν τῶν Μεγάλων Ὁρῶν τῶν Χριστουγέννων.

–Ἐτέλεσεν, εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Γεωργίου Thebarton, τὴν Ἐξόδιον Ἀκολουθίαν τοῦ ἀειμνήστου Ἰωάννου Σίδηρ (23-12-05).

–Τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg.

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τὸν Πανηγυρικὸν Ἑσπερινὸν εἰς τὸν ἐορτάζοντα Ἱερὸν Ναὸν Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ Port Adelaide, μεταφέρων τὰς εὐχὰς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου (24-12-05).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν, κατὰ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν τῶν Χριστουγέννων, εἰς τὸν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν καί ἐν συνεχείᾳ ἐπεσκέφθη εἰς τὴν οἰκίαν του τὸν ἄγοντα τὰ ὄνομαστί τὴν Ἱερ. Προϊστάμενον τῆς Ἑνορίας-Κοινοτήτος, Αἰδεσ. Σακελλάριον π. Χρῆστον Κελίδην, καί εὐλόγησε τὴν παρατεθεῖσαν τράπεζαν (25-12-05).

–Ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῆς Συνάξεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg (26-12-05).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg ἐπὶ τῇ ἱερᾷ μνήμῃ τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος καί Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου, προστάτου τῆς φερωνύμου Κεντρικῆς Νεολαίας, ὅπου παρευρέθησαν νέοι καί νέες τῶν Ἑνοριῶν-Κοινοτήτων τῆς Τρίτης Ἀρχιεπισκοπικῆς Περιφερείας. Ἐπὶ τῷ τέλει τῆς Θεῖας Λειτουργίας, ἐτέλεσε τὸ 40ήμερον μνημόσυνον τοῦ ἀειμνήστου Γεωργίου Ἀθανασίου,

–Ἐτέλεσεν, εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Προφήτου Ἡλιοῦ Norwood, τὸ Μυστήριον τοῦ Βαπτίσματος τῆς νεοφωτίστου Κυριακῆς, ἀνεψιάς τοῦ Ἱερ. Προϊσταμένου τῆς Ἑνορίας-Κοινοτήτος, Αἰδεσ. Οἰκ. π. Σταύρου Φαρομάτη.

–Εἰς τὰ πλαίσια τῶν ἐορτασμῶν τῆς Κεντρικῆς Νεολαίας «Ο ΑΓΙΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ» ἐπὶ τῇ ἱερᾷ μνήμῃ τοῦ προστάτου αὐτῆς, Ἁγίου Πρωτομάρτυρος καί Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου, συμπροσευχήθηκε ἀπὸ τοῦ παραθρονίου κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἁγίου Νεκταρίου Croydon Park, μετὰ τὸ πέρασ τοῦ ὁποίου ὠμίλησεν ὁ Δρ Ἰωάννης Φαρομάτης, λαϊκὸς Ἱεροκήρυξ ἐκ Σύδνεϋ, μέ θέμα τῇ ζωῇ καί τῷ μαρτύριῳ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου καί τῇ σημασίᾳ τοῦ γενναίου παραδείγματός του διὰ τὴν ζωὴν τῶν νέων σήμερα. Ἐν συνεχείᾳ, εἰς τὴν αἴθουσαν ἐκδηλώσεων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, παρετέθη δεῖπνον ὑπὸ τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος, μετὰ τὸ πέρασ τοῦ ὁποίου ὁ Δρ. Φαρομάτης ἀπήντησεν εἰς ἐρωτήσεις τῶν παρευρισκομένων. Τὴν ἐκδήλωσιν ἔκλεισεν ὁ Θεοφιλέστατος, ὁ ὁποῖος εὐχαρίστησε τὸν Δρ. Φαρομάτην καί μετέφερεν εἰς τοὺς συμμετέχοντας τὰς εὐχὰς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου (27-12-05).

–Προήδρευσε συνεδριάσεως τῆς Ὄργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τοὺς ἐορτασμούς τῶν Θεοφανίων (28-12-05).

–Ἐδέχθη τὸν ἱατρὸν κ. Ἰωάννην Φαρομάτην ἐκ Σύδνεϋ.

–Ἐτέλεσε τοὺς ἀρραβῶνας τοῦ ἱατροῦ κ. Ἀντωνίου Κιοσόγλου, υἱοῦ τοῦ Ἀρχοντος Ἐκδίκου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καί Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς Πολυπολιτιστικῶν Ὑποθέσεων τῆς Κυβερνήσεως Νοτίου Αὐστραλίας, Ἐντιμ. κ. Ἰωάννου Κιοσόγλου, μετὰ τῆς διδος Μαρίας Πέτρου (29-12-05).

–Συμπροσευχήθηκε ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν τῆς ἐορτῆς τοῦ Μ. Βασιλείου εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg (31-12-05).

Κατὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριον ὁ Θεοφιλέστατος:

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg, μετὰ δὲ τὸ πέρασ τῆς Θεῖας Λειτουργίας ἐτέλεσε τὴν δοξολογίαν ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει (1-1-06).

–Εὐλόγησεν, ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει, τὴν Βασιλόπιτα, εἰς τὸ προαύλιον τῶν Γραφείων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, παρουσίᾳ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, Κληρικῶν ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν Ὀρθοδόξων δικαιοδοσιῶν, τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης τῆς Πολιτειακῆς Κυβερνήσεως τῆς Ν. Αὐστραλίας, Ἐντιμ. κ. Michael Atkinson, τῶν Προέδρων καί μελῶν τῶν Δ.Σ. τῶν Ἑνοριῶν-Κοινοτήτων, τῶν Κυριῶν τῶν Φιλοπτώχων Ἀδελφοτήτων, τῶν Διευθυντῶν καί στελεχῶν τῶν Ὄργανισμῶν Προνοίας καί τῶν Κολλεγίων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς καί πλήθους κόσμου, μεταφέρων τὰς εὐχὰς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου (2-1-06).

–Συνειργάσθη μετὰ τοῦ λαϊκοῦ Ἱεροκήρυκος ἐκ Σύδνεϋ, Ἐντιμ. κ.

Ἰωάννου Φαρομμάτη, καί στελεχῶν τῆς Νεολαίας ἐπί θεμάτων κατη-
χήσεως τῶν νέων (3-1-06).

—Τὴν παραμονὴν τῶν Φώτων ἐλειτούργησεν, ἐκήρυξε καί ἐτέλεσε
τὸν Μέγαν Ἀγιασμόν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg
(5-1-06).

—Τὴν ἑορτὴν τῶν Θεοφανίων ἐλειτούργησεν, ἐκήρυξε καί ἐτέλεσε
τὸν Μέγαν Ἀγιασμόν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἁγίου Ἀντωνίου Prospect (6-1-06).

—Τὴν ἑορτὴν τῆς συνάξεως τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἁγίου
Ἰωάννου ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Προφῆτου
Ἡλιοῦ Norwood.

—Ἐτέλεσε τὸ Μυστήριον τοῦ Βαπτίσματος τῆς νεοφωτίστου
Ἀγγελικῆς Δαντάλη εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Προφῆτου Ἡλιοῦ Norwood (7-1-06).

—Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξε εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Παντελεήμονος
Glenelg. Ἐν συνεχείᾳ προεξήρχε, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Ἱεροῦ
Κλήρου (Ἑλλήνων καὶ λοιπῶν Ὀρθοδόξων), εἰς τὴν τελετὴν καταδύσεως
τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τὴν προβλήτα τοῦ Glenelg, εἰς ἣν παρέστησαν
ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Ν. Αὐστραλίας Ἑξοχ. κ. Mike Rann, ὁ Ἀρχηγὸς
τῆς Ἀντιπολιτευσεως Ἑξοχ. κ. Rob Kerin, Βουλευταὶ καὶ Γερουσιασταί,
Δημάρχου διαφόρων περιοχῶν καὶ πληθῶς κόσμου, ὁμιλήσας ἐπικαίρως
καί μεταφέρων τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου. Ἐν
συνεχείᾳ, προσῆλθεν εἰς τὴν πρὸς τιμὴν του παρατεθεῖσαν ὑπὸ τοῦ
Δημάρχου τῆς πόλεως Holdfast Bay, Ἐντιμ. κ. Ken Rollond, δεξιῶσιν, καί
ἀκολουθῶς ἐκήρυξε τὴν ἑναρξιν τοῦ ὑπὸ τῆς Διακοινοτικῆς Ἐπιτροπῆς
κατ' ἔτος διοργανουμένου Πανηγυριοῦ (8-1-06).

—Προήδρευσε συνεδριάσεως, εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κέντρου
Προνοίας «Ἡ Ἁγία Φιλοθέη», τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς αὐτοῦ (10-1-
06).

—Ἐκήρυξε τὴν ἐπίσημον ἑναρξιν τῆς ἐτησίᾳ πανηγυρικῆς ἐκδηλώσεως
τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ Port Adelaide «Ἑλληνικὴ
Μέρα» (14-1-06).

—Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Γεωργίου
Thebarton.

—Ἐτέλεσεν, εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Ἁγίου Νεκταρίου Croydon Park, τὸ
Μυστήριον τοῦ Γάμου τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Ζαΐκη, υἱοῦ τοῦ Ἱερατικῶς
Προϊσταμένου τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Ἁγ. Γεωργίου Port Pirie, Αἰδес. π.
Ἐμμανουὴλ Ζαΐκη, μετὰ τῆς διδος Νίκης Κασσούδακη (15-1-06).

—Ἐτέλεσεν, εἰς τὸ Κοιμητήριον ἐν Dudley Park, Τρισάγιον διὰ τὸν
ἀείμνηστον Ἀλέξανδρον Κωστεριάδην.

—Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τὸν Πανηγυρικὸν Ἑσπερινὸν εἰς
τὸν ἑορτάζοντα Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Ἀντωνίου Prospect (16-1-06).

—Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα Ἱερὸν
Ναὸν καί ἐν συνεχείᾳ εὐλόγησεν ἐόρτιον τράπεζαν μεταφέρων τὰς
εὐχὰς καὶ εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου.

—Ἀνεχώρησε διὰ Πέρθη (17-1-06).

—Υπεδέχθη εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τῆς Πέρθης, μετὰ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου
τῆς πόλεως καὶ πιστῶν, τὸν Σεβασμιώτατον ἀφιχθέντα ἐκ Σύδνεϋ.

—Συνώδευσε τὸν Σεβασμιώτατον εἰς τὴν τελετὴν ἐγκαταστάσεως
τοῦ ἑλληνικῆς καταγωγῆς νέου Κυβερνήτου τῆς Δ. Αὐστραλίας, Ἑξοχ.
Δρ. Ken Komninos Michael, εἰς τὴν ἐπακουθήσαναν δημοσίαν δεξι-
ῶσιν καί εἰς τὴν ἐν συνεχείᾳ ὑπὸ τοῦ Κυβερνήτου δοθεῖσαν ἰδιωτικὴν
δεξιῶσιν (18-1-06).

—Συνώδευσε τὸν Σεβασμιώτατον κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν του εἰς τὸ
Ἡμερησίον Δίγλωσσον Ἑλληνορθόδοξον Κολλέγιον «Ἅγιος Ἀνδρέας» καί
εἶχον συνάντησιν γνωριμίας μετὰ τοῦ νέου Διευθυντοῦ αὐτοῦ, Ἄξιοτ.
κ. Craig D' cruz.

—Συνώδευσε τὸν Σεβασμιώτατον κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν του εἰς τὸν
ἀσθενοῦντα καί οἰκουροῦντα Αἰδес. Πρεσβ. π. Στυλιανὸν Βακρᾶν,
συνταξιούχον Κληρικὸν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

—Παρέστη εἰς τὴν ὑπὸ τὸν Σεβασμιώτατον Σύναξιν τῶν Ἱερέων τῆς
Πέμπτης Ἀρχιεπισκοπικῆς Περιφέρειας.

—Συνώδευσε τὸν Σεβασμιώτατον εἰς τὴν συνάντησίν του μετὰ τοῦ
Ἱερατικῶς Προϊσταμένου καὶ τῶν στελεχῶν τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος
Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Δ. Πέρθης καί τὸ παρ' αὐτῶν παρατεθέν
αὐτοῖς δεῖπνον (19-1-06).

—Συνώδευσε τὸν Σεβασμιώτατον εἰς πρόγευμα μετὰ τοῦ Κυβερνήτου
ἐν τῷ Κυβερνεῖῳ.

—Παρέστη εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου κοπὴν καὶ εὐλογίαν τῆς
Λγιοβασιλόπιπτας εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

—Συνώδευσε τὸν Σεβασμιώτατον εἰς τὴν συνάντησίν του μετὰ τοῦ
Ἱερατικῶς Προϊσταμένου καὶ τῶν στελεχῶν τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος
Ἁγίου Νεκταρίου Dianella καί τὸ παρ' αὐτῶν παρατεθέν αὐτοῖς
δεῖπνον (20-1-06).

—Συλλειτούργησε, προεξάρχοντας τοῦ Σεβασμιωτάτου, εἰς τὴν Ἱεράν
Μονὴν Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βουνοῦ Forrestfield, ὅπου ὁ Σεβασμιώτατος
ἐχειροτόνησεν τὸν Μοναχὸν π. Ἄγγελον εἰς Διάκονον, δώσας εἰς αὐτὸν
τὸ ὄνομα π. Θαλάσσιος.

—Συμμετέσχεν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου τελετὴν θεμελι-
ώσεως τῶν κελιῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βουνοῦ
Forrestfield.

—Συμμετέσχε, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου, εἰς τὸν
Ἑσπερινὸν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης Northbridge,
μετὰ τὸ πέρας τοῦ ὁποῦ συνώδευσε τὸν Σεβασμιώτατον εἰς τὴν
συνάντησίν του μετὰ τοῦ Ἱερατικῶς Προϊσταμένου καὶ τῶν στελεχῶν
τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος καί τὸ παρ' αὐτῶν παρατεθέν αὐτοῖς δεῖπνον
(21-1-06).

—Συλλειτούργησε, προεξάρχοντας τοῦ Σεβασμιωτάτου, εἰς τὸν Ἱερὸν
Ναὸν Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Δ. Πέρθης, ὅπου ἐλειτουργήθη, μετὰ
τῆς ἐριτίμου συζύγου του, καί ὁ Κυβερνήτης, Ἑξοχ. Δρ. Ken Komninos
Michael, εἰς ὃν ἀπενεμήθη ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου ὁ Χρυσὸς
Σταυρὸς τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου, καί ἐν συνεχείᾳ παρέστη μετὰ τοῦ
Σεβασμιωτάτου εἰς γεῦμα παρατεθέν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς
πρὸς τιμὴν τοῦ Κυβερνήτου, ὃν προσεφώνησεν ὁ Σεβασμιώτατος, τοῦ
Κυβερνήτου ἀντιφωνήσαντος.

—Παρεκάθησε μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου εἰς δεῖπνον παρατεθέν
αὐτοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἐκ τῶν Ἀντιπροέδρων τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ
Συμβουλίου, Ἐντιμ. κ. Εὐσταθίου Παλάση (22-1-06).

—Προέπεμψε τὸν Σεβασμιώτατον εἰς τὸ ἀεροδρόμιον ἀναχωροῦντα
διὰ Σύδνεϋ.

—Ἀνεχώρησε ἐκ Πέρθης ἐπιστρέφων εἰς Ἀδελαιίδα (23-1-06).

—Συνοδεύομενος ὑπὸ τοῦ Αἰδес. Πρεσβ. π. Παναγιώτου Φωτάκη,
παρέστη εἰς δεξιῶσιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Ν. Αὐστραλίας, Ἑξοχ. κ.
Mike Rann, δοθεῖσαν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Hilton Adelaide πρὸς τιμὴν τοῦ
ἀπερχομένου Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς Πολυπολιτιστικῶν Ὑποθέσεων,
Ἐντιμ. κ. Ἰωάννου Κιοσόγλου, Ἀρχοντος Ἐκδίκου τοῦ Οἰκουμενικοῦ
Θρόνου, διὰ τὴν ὑποδειγματικὴν αὐτοῦ ὑπηρεσίαν εἰς τὰ κοινὰ (25-
1-06).

—Παρηκολούθησε συνεδρίασιν τῆς Κεντρικῆς Νεολαίας (26-1-06).

—Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν
Ἁγίου Σάββα, τῆς ἐν Ἀδελαιίδι Σερβικῆς Παροικίας, καί ἐν συνεχείᾳ
εὐλόγησεν ἐόρτιον τράπεζαν μεταφέρων τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τοῦ
Σεβασμιωτάτου εἰς τοὺς ὁμοδόξους Σέρβους ἀδελφούς ἡμῶν ἐν
Χριστῷ.

—Παρέστη εἰς δεῖπνον παρατεθέν ὑπὸ τοῦ Καθολικοῦ Ἀρχιεπισκόπου
Ἀδελαιίδος εἰς τὰ Μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς "Heads of Churches Committee"
(27-1-06).

—Εὐλόγησε τοὺς δακτυλίους τῶν ἀρραβῶνων τοῦ κ. Γεωργίου
Παπαγιάννη μετὰ τῆς διδος Σμαραγδῆς Δαλιανᾶ (28-1-06).

—Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Γεωργίου
Thebarton καί ἐτέλεσε τὸ 40ήμερον Μνημόσυνον τοῦ ἀειμνήστου
Ἰωάννου Σιδερῆ.

—Εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίων Ραφαὴλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης Athelstone,
ἐτέλεσε τὸ Μυστήριον τοῦ Βαπτίσματος τοῦ νεοφωτίστου Θεοδώρου
Πετροπούλου (29-1-06).

—Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Παντελεήμονος
Glenelg, τελέσας ἀρτοκλασίαν τῶν ἐκπαιδευτικῶν τοῦ Γ. Προξενεῖου
Ν. Αὐστραλίας ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, προστατῶν τῶν
Γραμμάτων, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας εἰς τὴν παρατεθεῖσαν αὐτοῖς
δεξιῶσιν ὑπὸ τοῦ Ἑνοριακοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Φιλοπτώχου
Ἀδελφότητος μετέφερον εἰς αὐτοὺς τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τοῦ
Σεβασμιωτάτου διὰ τὴν ἐν φόβῳ Θεοῦ διακονίαν αὐτῶν (30-1-06).

«ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

242 Cleveland Street, Redfern, 2016

Ἐπίσημο ὄργανο τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Αὐστραλίας

Ἐκδίδεται ἀπὸ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ

Ἐπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἐπίσκοπος Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ

Τεχνικὴ ἐπιμέλεια: Πρωτοπρεσβύτερος π. Ἄγγελος Ἀλιφιερᾶκης

www.voiceoforthodoxy.com

Ἐκτύπωση: Halkeas Printing Pty Ltd Tel.: 9698 8511